

Naprej k novim, lepšim časom!

Prasketanje tisočih iskric na nebu, kipenje penine, zven kozarcev, vroči poljubi in milijoni želja za zdravje, srečo, uspehe... Obrnili smo list na koledarju, spet začeli na začetku, se zavihteli na čelo Evrope in zarobantili ob ponovnih podražitvah. Če se po prvem dnevu zgleduje celo leto, se bo inflacijski ples nadaljeval, a vodilni politiki ostajajo optimisti. Prav bi bilo, da bi tudi tisti z najnižjimi zaslužki lahko tako veselo gledali v svetlo prihodnost. A pustimo se presenetiti, pa čeprav mi je prijatelj dejal, da je razlika med optimizmom in pesimizmom ta, da je pesimizem bolj obveščen.

Kakšna pa so pričakovanja Trzincev? Verjetno si že vsi, od privrženec do nasprotnikov, močno želimo, da bi končno le začeli graditi dom za starejše, saj se bodo le tako stvari v občini premaknile z mrtve točke. Niso redki tudi tisti, ki upajo, da bo v tem letu varneje urejena Mengeška cesta in da bodo na Kmetičevi le dobili zapornice pri prehodu čez železniško progo.

Nekateri vse bolj resno razmišljajo o obljubah o ureditvi Ljubljanske ceste, precej pa je tudi takih, ki upajo, da bo cona le dobila še eno vstopno cesto. Še

bi lahko našteval pričakovanja in želje, a dajmo času čas.

Sam bi predvsem mlajšim privoščil takšno zimo, kot smo jih imeli nekoč, ko smo se otroci cele popoldneve sankali, smučali ali drsali in se zvečer z rdečimi lici in premraženimi prsti, a polni lepih doživetij, vračali domov. Takrat sem imel zimo rad, zdaj pa hitro pomislim tudi na kidanje snega, plundro, drsalnice na cestah in smrkanje ob prehladih. V Domžalah in Kamniku so uredili umetni drsališči in na tamkajšnjem ledu je prav živahno, trzinske bajerje pa že kar nekaj časa prekriva led, vendar več ali manj samevajo. V zadnjem času se je le našlo par fantov, ki igrajo hokej, in tudi nekatere mlade družinice za krajši čas pripeljejo na led svoje nadebudneže, a vseeno se sedanji obisk bajerja ne da primerjati z živzavom, kakršnega smo doživljali nekoč. Še zdaj se spominjam trzinskih hokejskih ekip, ki so v goste vabile ekipe iz sosednjih krajev, a so jih v igri skoraj vedno premagovale. Spominjam se, kako so mlade začetnike prvih drsalnih korakov učili izkušenejši drsalcji z nekdanjo državno prvakinjo Violeto na čelu. Še zdaj pa mi je tudi toplo pri srcu, ko se spominjam množic drsalcev in gledalcev, kako so se grelj ob kotlu, »brzoparilniku«, ki ga je k bajerju pripeljal takratni zagnani predsednik športnega društva Peter, da so potem tam kuhali čaj, vino in celo hrenovke. Nikoli tudi ne bom pozabil vriskanja in adre-

nalina v naših žilah, ko smo se držali drug drugega, po ledu pa nas je vlekel avto. Kar nekaj korajžnih fantov, ki so takrat že premogli fičota ali pa celo zastavo, se je drznilo zapeljati na led in potem so za avtom vlačili po ledeni ploSKI dolgo verigo drsalcev. Bilo je noro in veselo! Saj smo se včasih tudi neprosto voljno namočili, ampak kaj bi tisto! To je sodilo k zimskim radostim!

Zdaj pa gredo mladi Trzinci raje drsat v Domžale, Ljubljano ali pa kar kam za točilni pult (šank) ali v najboljšem primeru za računalnik. Časi in vrednote se spreminjajo.

Mogoče pa bi se k bajerju ob hladnih popoldnevih, ko je led zadosti trden, le vrnilo življenje, če bi ga kdo želel in znal spodbuditi? Tudi ob trzinskem smučišču v sosednji občini se, kadar so ugodne razmere, zbere kar dosti Trzincev, mladih in starih. Škoda, da imajo smučarji toliko težav z vodo oziroma snegom.

Težava pa je z odgovorom na vprašanje, kako pritegniti mlade. Na srečanju članov turističnega društva po novem letu je beseda tekla ravno o tem. Saj se da v različne dejavnosti vključiti šolske otroke, ko pa zapustijo osnovno šolo, pa se v življenje kraja vključuje le še kakšen posameznik. Drugi imajo druge cilje. Nekaj jih je vključenih v Mladinski center, nekateri tudi v nekatera druga društva, vendar je njihova dejavnost v Trzinu premalo opazna. Težave z vključevanjem mladih v svoje delo ima večina trzinskih društev, ki si tega želijo. Mladih to ne zanima. Precej bolj razburljivo je sedeti za računalnikom in pritisniti na tipke, če si želijo druženja, pa je v Trzinu kar nekaj lokalov, kjer se družbo drugih mladih hitro najde. Blizu so tudi sosednji kraji s še večjo ponudbo zabave, sploh pa velja tudi pravilo, da je »pri sosedu vedno boljše«.

Kar svet stoji, so bila vedno nasprotja med izkušenejšo starejšo in revolucionarno mlajšo generacijo in stari so vedno govorili, da bodo mladi zavozili svet, tisto, kar so prejšnji rodovi s trudom dosegli, a razvoj je šel še vedno s prihodom mladih naprej. Upajmo, da bo tako tudi zdaj. Mogoče stari ne razumemo kvalitetnega preskoka na področju uvajanja računalništva v vsakdanje življenje. Upajmo, da je res tako in da svet hiti lepšim, svetlejšim časom naproti. Vseeno pa mi je žal za nekdanjimi zimami in vrvežem na bajerju.

Urednik

ODSEV

glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:

Miro Štebe

Tel.: 564 11 54, gsm: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Emil Pevec, Meta Železnik, Joži Valenčak,
Franci Banko, Tone Ipavec, Zoran Rink,
Jasna Paladin, Miha Pavšek, Mirjam Štih,
Andrej Zupanc, Nuša Matan, Mateja Erčulj
in urednik fotografije Jože Seljak

Tehnično urejanje in tisk:

GRAFIKA 2000 d.o.o.,

Kersnikova 6, Dob, 1230 Domžale

Trženje:

Joži Valenčak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):

Marija Lukan

Naklada: 1.500 izvodov

Reklamacije glede dostave Odseva:

Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasilo izhaja enkrat mesečno
in ga brezplačno prejemajo
vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408 - 4902

Slika na naslovnici

Zima, zima, nič kaj bela.

Foto: Miha Pavšek

Gradivo za
februarsko
številko
Odseva
oddajte
najkasneje
do

5.
februarja
2008

Občina Trzin je bila pred nekaj meseci izpostavljena kot ena tistih občin v Sloveniji, ki s svojo javno razsvetljavo zelo veliko prispevajo k t.i. svetlobnemu onesnaževanju okolja v Sloveniji in nekaj občanov je v tem času že poočitalo občinskemu vodstvu, da pretirava z osvetljenostjo naselja, razmetava z denarjem ipd. Zato se mi zdi smiselno v zvezi s tem posredovati vsaj nekaj pojasnil. Najprej je treba povedati, da se je kampanja proti pretiravanju z javno razsvetljavo, če odmislimo občasna opozorila poklicnih in amaterskih astronomov in ljubiteljev ptic, ki so že prej občasno opozarjali na to, da zaradi nerazumnega osvetljevanja neba prihaja do motenj njihovih dejavnosti in do težav pri orientaciji in gibanju ptic, ki so za mnoge med njimi tudi pogubne, zares začela šele v zadnjem času. Po vključitvi Slovenije v EU se je končno zganila tudi država in pred kratkim izdala prvi predpis, ki zahteva bolj varčno načrtovanje javne razsvetljave, uporabo ustrežnejših svetil (npr. varčnih sijalk) in prepoveduje osvetljevanje neba. Bistven je torej poudarek, da je

slovenska država s takšno politiko začela šele sedaj, pravzaprav zaradi spodbud in zahtev EU. Lahko rečemo: končno! To poudarjam tudi podpisani, ki soglašam s tistimi, ki menijo, da je, denimo, naselje Trzin vsaj v določenih delih po nepotrebnem pretirano osvetljeno. Očitki Trzinu so namreč v največji meri pogojeni z osvetljenostjo t.i. štiripasovnice od meje z Občino Domžale do meje z Mestno Občino Ljubljana, ki je, kot rečeno, tudi po mojem prepričanju že ves čas od izgradnje l. 1999 pretirano osvetljena. Pri tem je treba pojasniti, da je to javno razsvetljavo načrtovala projektantska ekipa po naročilu Državne direkcije za ceste v skladu s standardi in normativi, ki jih je predpisala Vlada RS, tokovino pa v skladu z zakonom, čeprav gre za državno cesto, ki pa teče skozi naselje, ves čas plačuje Občina Trzin, ki je dolžna tudi vzdrževati to javno razsvetljavo. Takšna je pač zakonska ureditev. V skladu s stališčem o potratni osvetljenosti te ceste smo Državni direkciji za ceste predlagali, da bi nekoliko zmanjšali število svetlobnih teles ali jih nadomestili z manj energetske požrešnimi, vendar smo vedno znova dobili odgovor, da to ni dopustno, ker je pač javna razsvetljava načrtovana in mora biti vzdrževana v skladu z veljavnimi predpisi. Zdaj so se, kot rečeno, predpisi končno spremenili. Res pa je, da tudi za ostale dele Trzina velja, da ponekod še vedno po nepotrebnem osvetljujemo nebo, ker so

pač v preteklosti bila nameščena takšna svetila, kakršna so bila.

Zaradi vseh teh razlogov smo v Občini Trzin pred kratkim sprejeli nov odlok, ki ureja javno službo javne razsvetljave v skladu z novimi državnimi predpisi in obenem omogoča, da bomo ob izboru upravljavca javne razsvetljave za naslednja štiri leta, ki smo ga dolžni opraviti v najkrajšem času, ker se je pogodba z dosedanjim upravljavcem iztekla, lahko postavili ustrezne pogoje in zahteve po postopni uskladitve celotnega sistema z zahtevami po bolj varčni in okolju manj neprijazni javni razsvetljavi. V skladu s to težnjo smo že raziskali tudi možnosti, da pridemo do novih svetil, ki bodo po eni strani energetske varčne in po drugi strani skladna z zahtevo, da morajo osvetljevati samo prostor pod seboj in ne tudi prostor nad seboj (nebo), hkrati pa bodo imela še daljšo dobo delovanja. Informacije o tem smo pridobili in trdno smo odločeni, da bomo postopoma nadomestili vse sijalke v Trzinu z energetske varčnimi; seveda ne kampanjsko, ker bi bilo to predrago, po drugi strani pa bomo začeli zamenjevati tudi svetila, ki omogočajo neovirano osvetljevanje neba. Tako bomo v nekaj letih v celoti prešli na energetske varčnejše, torej tudi cenejšo in predvsem okolju primernejšo javno razsvetljavo in se tako otresli slovesa potratne občine, ki svetlobno onesnažuje okolje. Projekta se lotevamo premišljeno in ne zaletavo; vsekakor pa bodo prvi učinki te odločitve opazni že spomladi.

Tone Peršak

Vabilo

Želite bolje spoznati Trzin in Trzince? Dobro pišete, vas mika novinarstvo, že imate izkušnje na tem področju? Pridružite se nam in skupaj bomo poskusili ustvarjati še boljši Odsev! Uredništvo Odseva vabi v svoje vrste vse, ki si želijo tovrstnih izzivov. Pokličite glavnega in odgovornega urednika Odseva Mira Štebeta (041/370 206) ali se obrnite na katerega od članov uredništva in prav gotovo bomo našli skupni jezik in možnost za sodelovanje. Še zlasti vabimo mlade in tiste, ki se odločajo za študij novinarstva. Iz prve roke lahko naberete koristne izkušnje in tudi malenkost zaslužite! Vabimo pa tudi vse, ki bi imajo radi stik s poslovnimi ljudmi in oglaševanjem, da se nam pridružijo na področju trženja oglasnega prostora v Odsevu. Za vse, ki se ne bojijo izzivov je to pravi posel! Pridite, Veseli vas bomo!

Uredništvo Odseva

Telefonske številke občine Trzin so:

**01/564 45 43, 01/564 45 44,
in 01/564 45 50**

Številka faksa je:
01/564 17 72

Uradne ure:
**ponedeljek 8 - 14
sreda 8 - 13 in 14 - 18
petek 8 - 13**

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so vam na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/564 47 30**.

Vabilo za vpis otrok v šolo

STARŠI

PRIJAVA ZA VPIS V 1. RAZRED 9-LETNE OSNOVNE ŠOLE ZA ŠOLSKO LETO 2008/2009

Vpis šolskih novincev bo:

**V PETEK, 1. FEBRUARJA,
OD 8.00 DO 12. URE
IN V SOBOTO, 2. FEBRUARJA,
OD 9.00 DO 12. URE
NA OŠ TRZIN
v pisarni šolske svetovalne službe.**

**OBVEZNO prijavite otroke,
rojene v času
od 1.1.2002 do 31.12.2002.**

ŠOLSKA SVETOVALNA SLUŽBA

Kaj se dogaja

Po veselem in bučnem poslavljanju od starega in razigranem pričakovanju novega leta v decembru je tudi letos v januarju nastopilo nekakšno zatišje. To je opazno skoraj na vseh področjih. Ko smo na Občini povprašali, kaj se tam dogaja, so nam zatrjili, da delo sicer ni zastalo, da pa je še čutiti popraznično vzdušje. Še največ pozornosti namenjajo pripravam na januarsko sejo Občinskega sveta, ki bo v sredo, 23. t.m. Seja ne bo posebej obsežna, na njej pa bodo med drugim govorili o letnem programu dela Občinskega sveta, letnem programu športa v naši občini ter tudi o našem glasilu Odsev.

Župan Anton Peršak je ob tem poudaril, da se mu zdi še najbolj pomembno, da je uspelo občinskemu svetu še lani, pred zaključkom leta, sprejeti vse proračunske akte, in sicer rebalans proračuna za leto 2007, spremembe proračuna za leto 2008 in proračun za naslednje leto. Glede na spremembe pogojev v gospodarstvu in javnih financah ter napovedane spremembe davčne zakonodaje sicer pričakuje, da bo treba proračuna za to in naslednje leto med letom še popravljati, vendar so rebalansi proračunov že kar nekaj utečenega. Ob tem je izrazil upanje, da bo Državni zbor kar najhitreje sprejel spremembe zakona o financiranju občin, ki naj bi tudi pozitivno vplivale na občinsko blagajno. Ne glede na to pa je dobro, da je občina takoj po novem letu lahko začela normalno finančno delovati, brez dvanajstin pri financiranju. Ob tem je poudaril, da so, vsaj kar se tiče Trzina, prednostne naloge občine znane, saj so zapisane v strategiji njene razvoja.

Še vedno neznanke pri ravnanju z odpadki

Župan je ocenil, da se v zvezi z vprašanjem kam s smetmi, ponavlja že znani scenarij. Vlada sprejema predpise, določa pogoje, zelo malo pa naredi, da bi bilo mogoče te predpise uresničevati. S 1. januarjem bi tako morali začeti ločeno zbirati biološke odpadke, pa vlada še ni določila cene za to, ni pa tudi zadosti podjetij, ki bi se ukvarjala s predelavo bioloških odpadkov. Prav tako bi morali začeti odvažati druge odpadke na katero od možnih odlagališč, saj je deponija na Dobu polna, a ker nova cena ni določena, tega ne morejo. Seja, na kateri bodo mogoče določili ceno, naj bi bila ravno po zaključku redakcije Odseva, zato ne moremo vedeti, ali so našli rešitev. Vsekakor jo bodo morali najti, saj na deponiji Dob ne bodo smeli več odlagati odpadkov, brez ustrezne rešitve pa bo to krepko »udarilo« po občinskih blagajnah. V Domžalah celo grozijo, da bodo odpadke prote-

stno odpeljali pred vladno poslopje. Trzinski župan je ob tem izrazil tudi upanje, da bo država le sprejela razumno rešitev, če pa bo popustila različnim pritiskom in dogajanjem na finančnem področju, pa pravi, da ne ve, kako bodo težave reševali.

Pa je občina že pripravljena na ločeno zbiranje odpadkov, ali ima nove posode za to in ali bo v Trzinu več ekoloških otokov?

Župan je povedal, da kolikor je njemu znano, naj bi nove posode že imeli, vendar to urejajo v sodelovanju z drugimi občinami v podjetju Prodnik. Dejal je tudi, da naj bi po njegovih informacijah Prodniku le uspelo najti koncesionarja, ki bi lahko obdeloval biološke odpadke. Zatrjil je tudi, da občina namerava urediti še nekaj novih ekoloških otokov. »Seveda še vedno iščemo lokacije za nove ekološke otoke, kot vsako leto doslej. Težav z lokacijami nimamo samo v obrtni coni, saj ima tam občina dovolj zemljišč. Največ težav je v starem delu, kjer občina nima zemljišč, precej težav pa je tudi v Mlakah, kjer so edine možnosti na sedanjih zelenicah. Vseeno pa upam, da bomo letos uredili dva ali tri nove otoke.«

Nekateri ekološki otoki so že zdaj, vsaj ob koncih tednov, povsem zapolnjeni. Ali boste poskrbeli za sprotnejše odvažanje odpadkov?

Zdaj imamo urejeno tako, da delavci komunalnega podjetja pregledujejo mesta, kjer se zbirajo odpadki, ki jih potem odvažajo, pogosto pa se zgodi, da na nekatere ekološke otoke posamezniki, ne samo iz Trzina, ampak tudi od drugod, pripeljejo velike količine odpadkov, tako da so otoki

čez noč polni, komunalci pa jih pregledujejo na nekaj dni, in tako se odpadki na zapolnjenih odlagališčih zadržujejo dlje, kot bi si želeli. Še zlasti pogosto se to dogaja na tistih mestih, ki so blizu glavnim prometnicam, saj imajo tisti, ki tako vozijo odpadke, do njih lahek dostop. Drug problem pri tem pa je, da pogosto pripeljejo tudi odpadke, ki ne sodijo v zabojnike na ekološkem otoku. Take odpadke tlačijo tja, kamor ne sodijo, ali pa jih puščajo ob zabojnikih, da jih raznašajo živali in veter. Nekateri ljudje imajo še vedno nekakšen vzvišen odnos do »smetarjev«, kot jim rečejo. Enostavno mislijo, da so komunalci dolžni poskrbeti za vse odpadke, kjer koli jim jih nastavijo. Naj pa ob tem povem, da bo na Dobu še vedno ostala možnost, da občani tja odvažajo različne gradbene in druge odpadke, ki ne sodijo na ekološke otoke ali v večje kontejnerje.

Zaradi narave bioloških odpadkov bodo morali delavci komunale vsake toliko časa oprati posode, v katere bodo uporabniki odlagali te odpadke. Ali bo to pranje vplivalo tudi na novo ceno ravnanja z odpadki?

Seveda. To bo pač treba plačati, bi pa ob tem rekel, da se ljudje mogoče kar preveč bojijo prehoda na ločeno zbiranje bioloških odpadkov. To ne bo nič kaj bolj zahtevnega. Treba bo le odlagati biološke odpadke v eno posodo, druge pa v drugo. Seveda pa bodo vsaj pri posodah in kontejnerjih za biološke odpadke morali bolj paziti, da bodo te posode zaprte. Že zdaj so ponekod težave, ker nezaprte posode z odpadki privabljajo razne živali, od različne golazni, tudi podgan, do mačk in psov. To pa je seveda lahko neprijetno.

V nekaterih delih Trzina se ljudje pritožujejo zaradi podgan. Ali občina pri tem kaj ukrepa?

Ja, podgane so, kot včasih ironično rečejo, največji človekovi prijatelji, saj nam dosledno sledijo. V glavnem imajo tri okolja, v katerih prebivajo. Največ jih je v kanalizaciji. Tam bi jih bilo manj, če ne bi našle svoje hrane. Drugo okolje, kjer se zadržujejo, so različna odlagališča odpadkov, tretje njihovo življenjsko okolje pa so človekova bivališča, predvsem starejše hiše, kleti, podstrešja in gospodarska poslopja. V Trzinu se od časa do časa res pojavijo žarišča, kjer jih pogosteje opažajo, in to ne le v starem delu kraja. Tudi v novem Trzinu sta dve ali mogoče celo tri takšne lokacije. Ne vem, ali je to mogoče zaradi oblikovanosti kanalizacije ali pa česa drugega, mogoče tudi zaradi določenih navad tamkajšnjih prebivalcev, kot je odlaganje hrane in podobno. V občini imamo vsa leta redno deratizacije, če se pa kje podgane pojavijo v večjem številu, pa služba, ki je za to zadolžena, tam posreduje najkasneje v nekaj dneh. Je pa zanimivo, kako zgostitev prebivalstva na nekem območju privabi tudi podgane.

Pred kratkim so pred centrom Ivana Hribarja postavili že dolgo napovedovano fontano. Zdaj je zaradi mraza zaščiten. Ali boste pripravili slavnostno odkritje oz. njen zagon? Fontana pa ni enaka tisti, ki je bila izbrana na javnem razpisu pred časom? Kako to in ali so zaradi zamenjave dodatni stroški?

Fontana je zdaj res na svojem mestu. Kiparsko delo je dokončano, manjka le še napis, ki bo povedal, kaj predstavlja in komu je pravzaprav posvečena. Odprli jo bomo spomladi, kar je logično tudi zaradi vode,

ki bi zdaj zamrzovala. Res je, da fontana ni tista, ki je bila izbrana na razpisu. O tem je bil pred letom obveščen tudi občinski svet, ki je zamenjavo podprl. Šlo je za to, da bi bila izbrana rešitev dražja in neprimerno bolj zapletena. Z zamenjavo se je strinjal tudi avtor izbrane fontane Metod Frlec, saj je tudi avtor sedanje, ki nosi naslov Pomlad. Vsi, ki so sodelovali s predlogi na razpisu za fontano, so dobili minimalno povrnitev stroškov, izbrani umetnik pa je dobil avtorski honorar v skladu z razpisom. Dobil je tudi plačilo za sodelovanje z izvajalci del, saj je bilo postavljanje fontane zahteven projekt, zraven pa je na določen način poskrbel tudi za preobrazbo tamkajšnjega trga. Sporočilnost fontane je enaka, kot je bila pri prvem predlogu.

Občani nas večkrat opozarjajo, da v posameznem delu naselja ne gori javna razsvetljava. Pred kratkim se je to zgodilo v centru T-3. Kam morajo ljudje sporočiti takšne okvare?

Če ne gre le za eno luč, ki pregori, ampak v nekem delu naselja odpove niz luči, potem je razlog za to skoraj gotovo mehanične narave. Nekdo je kaj poškodoval. Takšne okvare ljudje lahko enostavno prijavijo pristojnim na Občini, ki bodo poskrbeli za ureditev razsvetljave. V primeru T-3 pa je stvar nekoliko drugačna, kajti tam še ni bilo primopredaje, in Občina še nima besede nad javno razsvetlavo. Predstavniki Občine so tam sicer že začeli zamenjevati pregorele žarnice, čeprav tiste javne površine še niso predane občini. Gre za to, da bi morali investitorji pred predajo urediti še več stvari na površinah, ki bodo javna last. Tam so tudi površine, ki so, kot funkcionalna zemljišča, v lasti tamkajšnjih stanovalcev in lastnikov lokalov. Za tiste površine

morajo skrbeti oni. Podobni problemi so tudi v coni, saj je tam tudi nekaj površin, ki delujejo kot ulice, so pa v zasebni lasti.

Kako pa je s kablensko televizijo? V vseh delih Trzina je še nimajo ali pa ne morejo gledati programa ATV, ki predvaja vsebine iz Trzina?

Tudi to je dolga zgodba. Kot verjetno veste, je Trzin predavnimi leti zamudil val uvajanja kablenskih sistemov. Imeli so sicer dobro idejo, da bi krajevna skupnost sama uvedla kablensko televizijo, ko so se tega lotili, pa je bilo premalo prijav, zato je stvar zastala. Ko je Trzin postal občina, smo spet začeli urejati to vprašanje, vendar takrat že ni bilo več mogoče narediti zgolj pogodbe z enim od operaterjev, ki je po tem po Telekomovih vodih napeljal še kablensko omrežje in zagotovil kablensko televizijo. S Telemahom smo o tem celo že podpisali pogodbo, vendar je Telekom vse skupaj zaustavil in dosegel, da je lahko sam uvedel svojo kablensko televizijo. V tem času so začeli graditi center T-3 in investitor se je dogovoril s Telemahom, ne da bi upošteval občinska pogajanja. Tako je zdaj v T-3 kablenska, ki jo upravlja Telemah, drugod pa nad kablensko televizijo bdi Telekom. Treba pa je povedati, da tudi Telekom ni povsod napeljal vodov, ker ponekod ni bilo takrat zadosti zanimanja za to. Nekaj zapletov je tudi, ker je Telekom, ko je postal koncesionar za kablensko televizijo v občini, takoj začel pridobivati ljudi, da so se odločali za druge, dodatne Telekomove storitve in sisteme na področju telefonije in interneta, kot so ADSL, ISDN itn. V občini je tudi nekaj drugih operaterjev, ki preko telefonije uvajajo svoje sisteme, na primer T2 in druge. Mi smo se s Telekomom dogovorili, da nam je zagotovil en kanal za lokalni TV program. Preko tega zdaj oddaja ATV, drugi pa tega niso storili, tako da zdaj eni lahko sledijo trzinškemu televizijskemu programu, drugi pa ne. Ljudi ne moremo prepričati, da zamenjajo operaterja.

Miro Štebe

Razstava

V avli dr. Tineta Zajca (v predprostorih knjižnice) v Trzinu bo **30. 1. ob 17.00** otvoritev razstave otroških prazničnih izdelkov in fotografij otroških portretov **skupine Čebele** iz Enote vrtca Žabica. Razstava bo odprta od 30. 1. do 6. 2. 2008.

Vabljeni!

Ana Gerčar,
vzgojiteljica

Obisk poslanske skupine SDS v kamniško-zasavski pokrajini

Grad Jablje, na katerega smo Trzinci tako navezani, da pravimo, da leži v naši občini, postaja vedno bolj pomemben objekt. Lahko bi rekli, da si zadnje čase kljuko grajskih vrat, v katerem ima sedež Center Evropske prihodnosti, podajajo tako slovenski kot tuji politiki.

Nazadnje je ena izmed pomembnejših političnih delegacij prestopila njegov prag v ponedeljek, 7. januarja. Poslanska skupina SDS je imela namreč novinarsko konferenco, na kateri je Jože Tanko, vodja poslanske skupine, povedal, da bo poslanska skupina v prihodnjih dneh obiskala vseh 14 novo nastajajočih pokrajin. Skupina se je odločila, da se bo na terenu pogovorila z

lokalnimi političnimi veljaki, podjetniki in drugimi sooblikovalci javnega mnenja. Z novinarsko konferenco v Jabljah so se začeli obiski najprej po kamniško-zasavski pokrajini, sledile pa ji bodo še vse ostale. Poslanci ocenjujejo, da bodo na osnovi pogovorov s predstavniki lokalne oblasti izluščili teme, ki bodo usklajene s skupnim pogledom o pokrajinah, saj v posameznih pokrajinah še vedno ni popolne enotnosti glede njihovega obsega in glede števila letih. Po besedah Jožeta Tanko naj bi za poslance bili še posebej dragoceni pogovori z gospodarstveniki, ki pomagajo sooblikovati nacionalne in področne politike. V okviru obiskov pokrajin pa se želijo poslanci

neformalno srečati tudi z lokalnimi strankarskimi odbori ter njihovimi predstavniki, saj si želijo več neposrednih stikov s člani stranke. Po novinarski konferenci, na kateri so bili prisotni pravzaprav vsi poslanci skupine SDS, so se poslanci razdelili v skupine in glede na to, v katerih odborih sodelujejo v parlamentu, odšli na pogovore o določenih temah z občinskimi veljaki v posameznih občinah kamniško-zasavske regije. Poslanci so se že vnaprej dogovorili, o katerih temah bodo govorili na sestankih s predstavniki občin, in tako so se v Trzinu največ ukvarjali s prometno ureditvijo in cestnimi povezavami.

Mateja Erčulj

Solarji, pozor!

Društvo prijateljev mladine Trzin bo tudi letos organiziralo v času zimskih počitnic, to je od 18. do 22. februarja 2008, od 9.00 do 12.00, ustvarjalne, izobraževalne in rekreativne delavnice: slaščičarsko, likovno-oblikovalno, računalniško in športno.

Zloženko s prijavnico boste dobili pri svojih razrednih učiteljih v prvi polovici februarja.

Posamezne delavnice bodo izvajane le v primeru, da bo zanjo prijavljenih najmanj 7 učencev.

Vabljeni vsi, ki radi ustvarjalno in v družbi vrstnikov preživljate prosti čas! Trzin, januar 2008

Društvo prijateljev mladine Trzin

Novoletni koncert - zapojmo in zaigramo skupaj

Praznično decembrsko srečanje ZAPOJMO IN ZAIGRAJMO SKUPAJ je bilo letos že tretjič, tako kot tudi lansko leto - v avli Osnovne šole Trzin. Prostor je naravnost »pokal po šivih«, toliko je bilo obiskovalcev. Vsekakor razveseljivo dejstvo. Prireditve je zanimiva, prijetna oblika medgeneracijskega sodelovanja. Sodelovalo je namreč kar 150 nastopajočih.

S pomočjo svojih vzgojiteljic so nastopile štiri skupine iz vrtca: Žabice, Čmrlji, Ptiki in Stonoge. V programu so sodelovali Otroški pevski zbor in CICI zbor ter Mladinski pevski zbor Osnovne šole Trzin. Tri pesmi pa je zapel tudi Mešani pevski zbor DU Žerjavčki Trzin. Nastopili so mladi pevci in instrumentalisti, nekateri prvič, drugi drugič, pa tudi tretjič. Program sta poživila plesalka z River dancem in rapar z Božičkom in dedkom. Vabilu se je odzvala tudi flavtistka, ki obiskuje Glasbeno šolo L'artko v Trzinu. Za zaključek prireditve so zapeli pevci vseh treh generacij nežno pesmico Bele snežinke, ki nas je spomnila na prijetno praznično vzdušje. Seveda pa je za tisto »ta pravo« vzdušje poskrbel naš vsakoletni gost in povezovalc programa Jure Sešek.

Meta Železnik

Prednovoletno srečanje borcev

Upravni odbor članov Združenja borcev za vrednote NOB Trzin je v predprazničnem času, 18. decembra 2007, povabil na srečanje Pr' Jakov' Met' deset novo sprejetih članov.

Namen srečanja je bil medsebojno spoznavanje. Vsi so si bili enotni, da je potrebno negovati izročila narodnoosvobodilnega boja, to je ohranjanje splošnih civilizacijskih vrednot moderne evropske družbe. Ime borčevske organizacije je bilo spremenjeno v letu 2007 in prilagojeno novemu zakonu o društvih. Tako ni več ovir, da se v to društvo ne bi vključil vsak, ki spoštuje zgodovinski spomin in ki mu ni vseeno, da se s človeškimi žrtvami doseženi rezultati NOB razvrednotijo oziroma potvarjajo. Vedno pogosteje se namreč pojavljajo podcenjevalna podtikanja, češ, »borcev ne more biti vedno več«. Prav preimenovanje organizacije omogoča somišljenikom in simpatizerjem, ki te vrednote spoštujejo, da se včlanijo v to organizacijo.

Svetniki v zagati

Zadnja seja Občinskega sveta občine Trzin v lanskem letu oz. 11. redna seja tega sklica Občinskega sveta je bila 19. decembra, tokrat prvič pa se je začela že popoldne ob 16. uri, kar je na prejšnji seji predlagal župan Anton Peršak. Najprej so dnevni red s predvidenih 12 točk razširili za dodatno točko, nato pa so dali prednost obravnavi tistih točk, pri katerih so za pojasnila prosili nekatere goste, ki so se udeležili seje.

Ker je bila prisotna direktorica Centralne čistilne naprave Domžale-Kamnik Olga Burica, so najprej odločali o odloku o čiščenju komunalnih odpadnih in padavinskih voda. To čiščenje na območju občin Domžale, Kamnik, Mengeš in Trzin že več desetletij opravlja čistilna naprava v Študi, vendar tega vprašanja občine doslej še niso opredelile z nobenim aktom. Novi odlok tako celovito ureja razmerja med lastniki infrastrukturnih objektov, izvajalcem obvezne gospodarske javne službe ter uporabniki oz. imetniki virov onesnaženja komunalne odpadne in padavinske vode. Imetniki virov tovrstnega onesnaževanja vode so dolžni tako odpadno vodo pred izpustom v okolje očistiti na centralni čistilni napravi. Takšno vodo morajo pošiljati v čistilno napravo preko kanalizacije ali pa jo, če se zbira v greznicah, prepeljati do čistilne naprave. Ker je šlo za drugo obravnavo predloga odloka, so člani občinskega sveta odlok soglasno potrdili.

Višje cene vrtca

Zaradi prisotnosti predstavnikov osnovne šole in vrtca so nato člani občinskega sveta prešli na obravnavo sklepa o določitvi novih cen programov predšolske vzgoje v Tr-

zinu. Zaradi povišanja stroškov dela, materialnih in nematerialnih stroškov ter zaradi povišanja stroškov živil je občinski svet pri- sluhnil predlogu Osnovne šole Trzin in po- višal cene predšolske vzgoje otrok. Od pr- vega januarja letos je tako mesečna cena predšolske vzgoje za prvo starostno ob- do- bje otrok povišana na 412,25 €, za drugo starostno skupino pa na 300,19 €. Stroški živil v ceni za otroke prve starostne skupi- ne znašajo 33,93 €, za otroke drugega sta- rostnega obdobja pa 34,42 €. Hkrati je ob- činski svet potrdil tudi sklep članov sveta šole, da se podaljša obratovalni čas vrtca Žabica od 6. do 17. ure. V vrtcu so namreč anketirali starše in ugotovili, da jih večina zaradi poznega prihajanja iz služb želi po- daljšanje obratovalnega časa vrtca. Zani- mivo pa je, da nekateri starši tudi ne upo- števajo določila, da je otrok v vrtcu lahko največ 9 ur. Posledice podaljšanja obrato- valnega časa vrtca bodo plačevali tako

starši kot občina. Sklep o novi ceni so čla- nice in člani Občinskega sveta gladko potr- dili z večino, ravnatelj Osnovne šole Trzin Franc Brečko pa jih je ob slovesu, ko jim je voščil za novo leto, tudi opozoril, naj za- čnejo razmišljati tudi o gradnji novega vrt- ca Žabica, saj je njegova gradnja v občin- skih načrtih predvidena za leto 2010.

Občinski svet je nato prešel na sklepanje o svežnju proračunskih aktov, s katerim so potrdili občinski proračun za leto 2009. Ker je šlo za drugo obravnavo, posebnih pomislov ni bilo. Župan jim je pojasnil tudi načrt občinskih razvojnih programov in pri tem opozoril, da bo treba poskrbeti za posodobitev vodovoda, kar ne bo tako zanemarljiv strošek. Občina bo za ta pro- jekt poskušala pridobiti evropska sredstva iz kohezijskih skladov, če pa ji to ne bo us- pelo, bo seveda treba bolj odpreti občinski mošnjiček.

Nepričakovan zaplet

Zapletlo pa se je pri obravnavi načrta pri- dobivanja in razpolaganja z nepremičnim premoženjem občine v tem in prihodnjem letu. Občinski svetnik Peter Kralj je spet odprl vprašanje prodaje občinske zemlje po različnih cenah in pri tem posebej izposta- vil prodajo zemljišča podjetju Biring, ki je zemljišče potrebovalo za ureditev novega parkirišča v coni. O tej temi so govorili že na prenekateri seji občinskega sveta, zato je bila večina svetnikov te problematike oči- tno sita do grla. Župan je pojasnjeval, da pri prodani zemlji ne gre za zazidljivo stav- bno zemljišče in da ne bi mogli iztržiti višje cene. Pojasnjeval je, da bi tudi v primeru, če bi najeli uradnega cenilca, ta verjetno vrednost zemljišča ocenil nižje. Svetnik Pe- ter Kralj pa je vseeno predlagal amandma, da naj občina pri prodaji zemlje Biringu ceno poviša za 106 € za m³. Ko so glasovali o amandmaju, sta bila zanj le dva svetnika,

Popravek

V poročilu z 10. seje občinskega sveta je poročevalec korektno opisal postopek sprejemanja obvezne razlage Odloka o ureditvenem načrtu območja T3 Trzin center.

V zaključku pa je žal popolnoma zgrešil. Svet namreč ni sprejel sklepa o obvezni razlagi, kakor je bil predlagan po dnevnem redu, temveč je v resnici sprejel sklep, da bo omenjeni odlok spreminjal po pravno neoporečni poti.

Sprejeti sklep je predlagala svetnica Natalija Chvatal, torej bi v besednjaku poročevalca lahko rekli, da svet ni preglašoval opozicije, temveč je pritrdil njihovim argu- mentom.

Ker pa je delovanje lokalne samouprave tako po pravni kakor tudi po praktični pla- ti drugačno kakor upravljanje države, je delitev trzinskega občinskega sveta na pozi- cijo in opozicijo umetna in neproduktivna, čeprav ne zanikam, da je v nekaterih okoliščinah praktična.

Člani skupine Za zeleni Trzin si želimo, da se v občinskem svetu ne bi delili na na- še in vaše, zato tudi sami sebe ne uvrščamo nikamor, temveč se trudimo biti čisto navadni konstruktivni člani občinskega sveta. In zato po mojem mnenju pri spreje- mu omenjenega sklepa ni slavila niti opozicija niti pozicija, temveč argumenti.

Drago Kostevc, član svetniške skupine Za zeleni Trzin

ostali pa so se vzdržali, čeprav se je kasneje izkazalo, da so bili pravzaprav proti. Ker je bil rezultat glasovanja 2 za in nihče proti, je amandma dobil zeleno luč, to pa je pomenilo, da ne morejo sprejeti sklepa v predlagani obliki. Med svetniki je zavladalo precejšnje nelagodje, saj jim rezultat ni bil všeč, vendar so se morali držati pravil in sklep o razpolaganju z občinskim nepremičninskim premoženjem so lahko sprejeli v nekoliko spremenjeni obliki. Precej lažje so potrdili pravila Javnega zavoda Knjižnica Domžale. S temi pravili se ureja organizacija tega zavoda in druga vprašanja, pomembna za opravljanje njegove knjižničarske dejavnosti. Občinski svet je dal pristanek na predlagani pravilnik, ki je zdaj tudi usklajen z Zakonom o zavodih.

Pobude in vprašanja nič več na koncu

Sledila je točka Vprašanja in pobude občinskih svetnikov, ki je bila prej vedno zadnja točka dnevnega reda, vendar so ji zdaj po prvotnem dnevnem redu namenili drugo mesto. Nekateri svetniki so namreč opozarjali, da so pobude in vprašanja, ki so jih postavljali prej ob zaključkih dolgotrajnih razprav, več ali manj razvedeneli, saj je takrat pozornost udeležencev seje že večinoma padla. Svetnik SDS-a Matjaž Erčulj je ob tej točki podal kar 6 pobud, za besedo pa so prosili tudi Dušan Šinigoj, Franci Pavlič, Joži Valenčak in Peter Kralj. G. Šinigoj se je zavzel za nekoliko manj formalne informativne razprave o naložbah, g. Pavlič je predlagal, da bi predstavniki Občinskega sveta obiskali nekdanjega župana KS Trzin, prvega častnega občana Trzina in nekdanjega občinskega svetnika Toneta Ipavca, ki je hudo bolan. Vsi so predlog z odobravanjem podprli, ga. Valenčakova se je zavzela za postavitev bolj jasnevalne turistične table, g. Petra Kralja pa so zanimala dogajanja v zvezi z urejanjem Mengeške ceste.

O Odsevu bodo še govorili

Naslednja točka je bila obravnava finančnega poročila občinskega glasila Odsev,

ki ga je podala svetovalka župana za finančne zadeve ga. Vika Kreča. Besedo je dobil tudi glavni in odgovorni urednik glasila, vendar je želel širšo obravnavo problematike Odseva, na kar pa člani občinskega sveta niso bili pripravljeni in bodo o tem, na predlog župana g. Peršaka, razpravljali na januarski seji. Čeprav se je urednik zavzemal tudi za večjo kakovost zunanega izgleda časopisa, kar bi verjetno za seboj potegnili tudi nekoliko višje stroške, so člani in članice občinskega sveta potrdili predlagani finančni načrt za občinski mesečnik. Udeleženci sestanka so nato dokaj hitro potrdili sklepe o določitvi vrednosti točk za izračun nadomestil za uporabo stavbnih zemljišč v občini, sklep o povprečni gradbeni ceni, povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč ter sklep o določitvi vrednosti točke za izračun občinskih taks v tem letu. Nekaj več razprave je bilo pri obravnavi obvezne razlage Odloka o spremembah zazidalnega načrta za obrtno-industrijsko cono. Občina se je za obvezno razlago omenjenega odloka odločila na predlog Upravne enote Domžale, saj so s tem odpravili nekatere nejasnosti v zvezi z določanjem višin objektov, ki jih lahko zgradijo v coni, podoben ukrep pa so sprejeli tudi za razlago odloka o prostorsko-ureditvenih pogojih za dopolnilno gradnjo v naselju Trzin - Mlake.

Višje sejnine

Brez zapletov so potrdili tudi povišanje sejin za občinske funkcionarje, predsednike in člane delovnih teles občinskega sveta, četrtnega odbora za območje OIC Trzin in nadzornega odbora Občine Trzin. Po novem bodo člani občinskega sveta za udeležbo na seji prejeli neto 108,22 €, za udeležbo na sestankih delovnih skupin na občini pa po 16,65 €. Pri dvigu vrednosti sejin so upoštevali rast cen življenjskih potrebščin.

Po seji se je župan vsem svetnikom in svetnicam zahvalil za sodelovanje v preteklem letu, jih obdaril s priložnostnimi darili in povabil na prednovoletno zabavo v Center Ivana Hribarja, kamor so povabili še druge zaslužne Trzince.

Miro Štebe

Opravičilo urednika

Bralcem Odseva in članom Občinskega sveta Občine Trzin se opravičujem za vsebinsko napako v prejšnji številki Odseva pri poročilu o 10. redni seji Občinskega sveta. Ne morem se izgovarjati na tiskarskega ali ne vem kakšnega škrate. Iz še vedno meni nerazumljivega vzroka je prišlo do miselnega preskoka in zapisal sem napačen izvid glasovanja glede ene od točk dnevnega reda omenjene seje. Pravzaprav je bil prvič v zgodovini sedanjega sklica Občinskega sveta na seji sprejet predlog Nataše Chvatal, voditeljice liste Za zeleni Trzin, ki je opozarjala, da bi bilo sprejetje predlagane obvezne razlage odloka sporno in tudi presedens za druge podobne primere. Med in po glasovanju o tem predlogu sem to pravilno razumel, ko sem pisal poročilo, pa sem naredil napako, zaradi kakršne sočasno odstavljali urednike. Šlo je za enostaven miselni preskok, saj sem pisal nekako pod vplivom spomina na glasovanja v Občinskem svetu. Vse prevečkrat gre po načelu, da so trije ali štirje člani neopozicije proti, vsi ostali pa dvignejo roko v podporo predlagani rešitvi. To se je dogajalo tudi na 10. seji in v beležko sem si zapisal opombo: preglasovanja. Iskreno mi je žal za napako, ki je verjetno tudi ne bi bilo, če bi sorazmerno kmalu po seji dobil tudi uradni zapisnik s seje. Prav zato ob tej priliki prosim občinsko vodstvo, da za Odsev zagotovijo tudi takšne dokumente, ki lahko pomagajo pri bolj objektivnem obveščanju občanov. Žal dostikrat vidim, da imajo občinski svetniki na razpolago gradiva, ki jih jaz ne poznam, zapisnike s seje pa lahko vidim šele, ko so objavljeni v gradivih za naslednjo sejo občinskega sveta.

Opravičujem se tudi članom liste Za zeleni Trzin, ker sem jih nekajkrat napačno poimenoval opozicija. Strinjam se z g. Kostevcem, da je Trzin premajhen za delitev na pozicijo in opozicijo, res pa je, da dogajanje v občinskem svetu prevečkrat spominja na to formulo. Težko je najti primeren kratek izraz, s katerim bi označil razhajanja v stališčih na sejah občinskega sveta. Vem, da najrazličnejša telesa občinskega sveta pred sejo sveta obravnavajo problematiko, ki jo potem dobi v odločanje občinski svet. Kot g. Kostevc in drugi člani sveta sami vedo, svoja drugačna stališča in pomisleke na teh sejah v glavnem izražajo predstavniki liste Za zeleni Trzin, vsi drugi člani sveta so večinoma usklajeni in enoglasni pri podpori predlaganim sklepom. Enostavno se pojavljata dva bloka, skupina drugače mislečih je zelo majhna, in je večinoma preglasovana. Kako poimenovati ta manjši blok, je pa uganka: nasprotniki, drugače misleči, drugi blok, opozicija, dvomljivci, neverniki, sovražniki, svobodno razmišljajoči, zdrharji, ...? Nobena od oznak ni čisto ustrezna, poimensko navajanje ali navajanje liste pa tudi ni vedno najboljša rešitev. Se bom poskusil v bodoče kako znajti.

Miro Štebe

Ljudske predice iz Kamnika popestrile zadnjo predpraznično delavnico

Od 10. do 20. decembra sta Turistično društvo Kanja Trzin in Krajevna knjižnica Tineta Orla v Centru Ivana Hribarja v Trzinu otroke razveseljevala s pravljicami, na delavnica so nastajali predpraznični okraski.

Zadnji dan, 20. decembra, ko je otroke v dvorani Marjance Ručigaj razveselil Božiček, so pridne roke pod mentorstvom ge. Majde Vavpotič ročno vezle. Čarobnost večera iz časov naših babic - pletenje in vezenje - so pričarale s svojim petjem še ljudske pevke Predice iz Kamnika. Iz skorajšnje pozabe v današnje dni spletajo venčke ljudskih pesmi iz časov, ki se zdijo tako mirni in idilični. Pravšnje vzdušje za predpraznični čas! In vsem po vrsti so se utrnile solze nostalgije in spomina na naše pokojne starše, naše mame. Idilika večera nas je vsaj za kratek čas iztrgala iz potrošniške mrzlice in nas navdala z mirom in sočutnostjo!

Jožica Valenčak

Lahko smo ponosni!

Ob dnevu samostojnosti je Kulturno društvo Franca Kotarja Trzin v sodelovanju s Komisijo za občinska priznanja in proslave v dvorani kulturnega doma v Trzinu pripravilo občinsko proslavo, na kateri so nastopili: Pevski zbor društva upokojencev Žerjavčki, Pihalni orkester Zarja iz Šoštanja, slavnostni govornik pa je bil član trzinske sekcije Zveze veteranov vojne za Slovenijo Jože Kosmač.

Prireditve je bila dokaj dobro obiskana, saj je moralo nekaj obiskovalcev, za razliko od prejšnjih let, v dvorani celo stati. Proslavo so začeli pevci UD Trzin z državno himno in ubranim venčkom pesmi, primernih za uvod v praznično razpoloženje. Treba je pohvaliti članice in člane zbora, da so zapeli zelo natančno in da se kakovost njihovega petja še izboljšuje. Zbor je že kar utečen in je vse bolj nepogrešljiv na najrazličnejših trzinskih družabnih prireditvah. Pravi ton prireditvi je dal slavnostni govornik, Jože Kosmač, ki je v svojem govoru spomnil na skoraj soglasno podporo Slovencev samostojni Sloveniji ob odločanju na referendumu pred 17-timi leti in v času vojne za Slovenijo. Med drugim je dejal: »Generacija Slovencev, na takratnih različnih dolžnostih, je v tistem času dala piko na »i« vsem hotenjem in borbi za samostojno Slovenijo, že vse od Maistrovih borcev, do slovenskih borcev NOB, pa ne nazadnje tudi od slovenskih domoljubov,

» Kje je naš ponos, da smo Slovenci samostojni, suvereni, da imamo po Karantaniji in Karnioli samostojno državo, s svojim grbom, zastavo in himno, da smo samostojna, suverena država?« Zavzel se je za večje spoštovanje slovenskih simbolov in na-

predvsem dunajskih študentov in kulturnikov v času marčne revolucije 1848 leta, ko so po propadu avstrijske monarhije »iskali samostojno, zedinjeno Slovenijo«, pa razumnikov in kulturnikov, ki so že spomladi 1987 suverenost razumeli kot pogoj za to, da iz naroda postanemo nacija, torej narod s svojo lastno državo.«

Orisal je, kako je potekalo osamosvajanje Slovenije in ob tem poudaril, da smo lahko bolj ponosni na tedanje odločitve in sedanjost samostojno državo.

ci v Ljubljani izobesil študent prava na Dunaju Lovro Toman, iz nasprotovanja izobesitvi nemškutarske zastave na ljubljanskem gradu. Lovro Toman je kasneje postal poslanec deželnega in dunajskega zbora ter mož Josipine Turnograjske, prve slovenske pesnice.

Te narodne, slovenske barve pa izhajajo že iz leta 1463, iz Kranjskega deželnega grba, ki ga je avstrijski cesar Friderik III. priznal v zahvalo Kranjskim deželnim stanovom. Ali vemo, da je slovenska himna delo skla-

datelja Stanka Premrla, ko je 1905 uglasbil Prešernovo Zdravljico, katere sedma kitica je Slovenska himna.

Ali vemo, da je z grbom povezan naš slavni arhitekt Jože Plečnik, ki je verjetno bolj cenjen na Dunaju in v Pragi, kot pri nas.

Na koliko domovih je danes izobešena slovenska zastava?«

Orisal je tudi sodobne razmere v slovenski družbi, opozoril na inflacijo in da smo predsedovanje Evropski uniji prevzeli predvsem po vrstnem redu, samostojnost pa smo si izborili. Zaključil pa je:

vedel nekaj zanimivih manj znanih podatkov o njihovi zgodovini.

»Ali vemo, da slovenska zastava, tribarvnica, ne trobojnica, obstaja že skoraj 160 let, od tedaj, ko jo je marca 1848 leta, v času marčne revolucije, na Wolfovi uli-

»Nisem proti Odi radosti in niti proti modremu simbolu z 12 zvezdami, toda pred 17 leti smo hotenje po samostojnosti pokazali svetu zavidljivo enotni, in bodimo taki tudi nadalje, za sebe in za naše zanamce. Bodimo ponosni domoljubi na svoji zemlji, s svojo kulturo in jezikom, s svojimi specifičnostmi.«

V nadaljevanju prireditve so udeležence proslave razveselili člani Pihalnega orkestra Zarja pod vodstvom dirigenta Mirana Šumečnika. Začeli so z živahnimi melodijami v stilu broadwayskih koncertov, publiko pa so še zlasti razživali s priredbo Avsenikove Slovenija, odkod lepote tvoje in božičnimi pesmimi, kot so Jingle Bells in A Christmas Rock festival. Po bučnem aplavzu pa so godbeniki Trzinca nagradili še z Maršem Radetskega in drugimi priljubljenimi melodijami prednovoletnega časa.

Sledila je bogata pogostitev z dobrotami in druženje ob zvokih domačega ansambla Replay 3, nekje okrog 23. ure pa je zbrane nagovoril g. župan Anton Peršak in vsem zaželel srečno novo leto, nebo nad Trzinom pa je kmalu za tem razsvetlil veličasten ognjemet.

Miro Štebe

Resnica ni le ena

V decembrski številki Odseva je glavni in odgovorni urednik v prispevku »Resnica ni le ena« med drugim pisal tudi o objavljanju napačnih informacij.

K napačnim oz. netočnim informacijam dodajam še to, da je bilo v Trzinu kar nekaj pomembnih dogodkov, ki pa v Odsevu niso bili za beleženi.

Menim, da se je informiranje poslabšalo z letom 2005 (po prihodu prejšnjega urednika), ko je bil sprejet Odlok o zagotavljanju obveščanja javnosti o delu Občine Trzin in glasilu občine Trzin. S tem odlokom je bil ukinjen uredniški svet (uredništvo), njegovo vlogo pa je prevzel kolegij občinskega sveta (24.čl.).

Po navedbah sedanjega glavnega in odgovornega urednika razumem, da kolegij ni mesečno spremljal nastajanje glasila in ni sodeloval z urednikom.

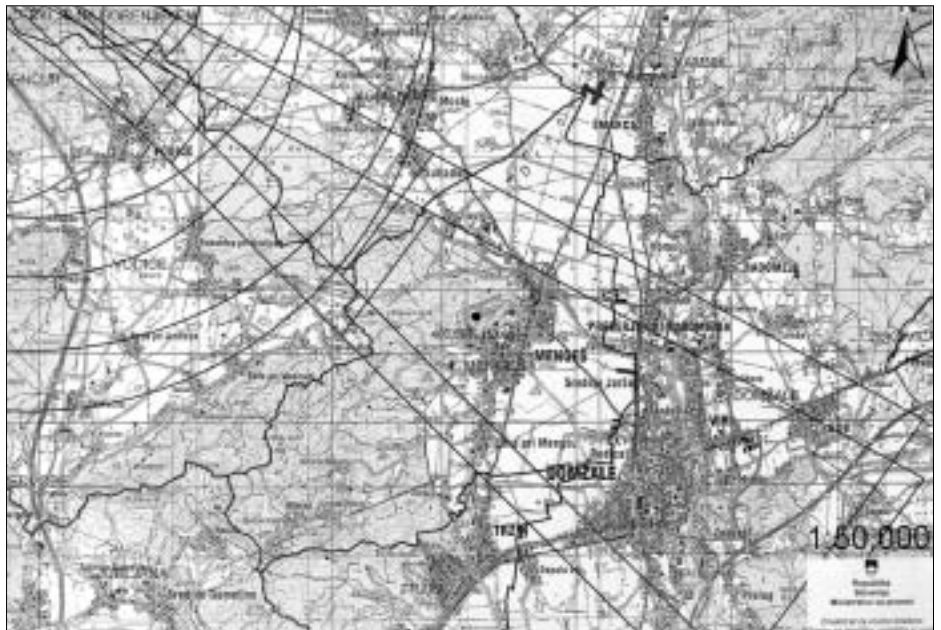
Podpiram prizadevanja urednika, da si sam izbere primerne sodelav-

ce (imenovanje uredniškega sveta), ki bodo namesto kolegija lahko neodvisno in bolj demokratično spremljali oz. oblikovali vsebino in izdajanje občinskega glasila. Predpogoj za dobro delovanje uredništva bo omogočanje dostopa novinarjem do vseh potrebnih informacij. Pomembno vlogo za izboljšanje informiranja v Trzinu pa bo gotovo lahko imela lani imenovana Komisija za informiranje. Področje delovanje komisije je sistematska in celovita obravnava tem s področja informiranja in promocije dogodkov v občini v okviru pristojnosti Občinskega sveta z namenom zagotavljanja pogojev za čim boljše obveščenosti občank in občanov občine Trzin. Ne glede, da ima sedanji urednik težave z dostopom do pravih informacij, je Odsev vsebinsko bogatejši kot pod prejšnjim urednikom. Pozna se, da je urednik profesionalni novinar z dolgoletnimi izkušnjami, tako da so dane vse možnosti za boljše odsevanje življenjskega utripa v občini.

Stane Mesar

Trzin ni v letalskem koridorju

Pred novim letom smo poročali, da so nekateri predstavniki občine izjavljali, da novoletnega ognjemeta v Trzinu ne bo, ker Trzin leži pod letalskim koridorjem, po katerem vzletajo in pristajajo letala. Nekateri so govorili, da v Trzinu poslej ne bo dovoljeno izstreljevati raket in drugih pirotehničnih sredstev med prazniki. Teh opozoril sicer na silvestrovo in v času božično-novoletnih praznikov ni nihče upošteval, saj je bilo nebo nad Trzinom kar dobro osvetljeno. Ko smo se pozanimali pri pristojnih organih, pa smo izvedeli, da Trzin ne leži znotraj letalskega koridorja, in torej omejitev v Trzinu ni. Je pa vseeno treba upoštevati tudi dejstvo, da so takšne kanonade, kakor smo jim bili priča za silvestrovo, za nekatere, še zlasti pa za živali, precej moteče.

Pustna sobota v Trzinu

Pustni sprevod bo v soboto, 2. 2. 2008, krenil z dvorišča za KUD-om ob 11.00 in nadaljeval pot mimo šole, preko Pšate, na ulico Za hribom do križišča in nato na ulico Pod gozdom ter nadaljeval pot po ulici Kamniškega bataljona do Mercatorja (postanek za čaj in sladico), nato mimo blokov po Ljubljanski cesti pred okrepčevalnico Barca (postanek), od tam po Mengeški cesti nazaj do Kulturnega doma.

Sprevod na vozovih bo nadaljeval pot po Jemčevi cesti s tremi postajami in se vrnil nazaj po Mengeški cesti do Kulturnega doma.

Ob 12.30 se bodo pridružili starši in po lastni želji v dvorani z otroki nadaljevali pustno rajanje. Sledilo bo ocenjevanje posameznih in skupinskih mask. Prve tri najbolj izvirne bodo nagrajene.

Ob 13.30 se bodo pridružile tudi skupine na vozovih. Tudi te bodo ocenjene in nagrajene. Učenci, ki bodo želeli sodelovati v skupinah na vozovih, bodo dobili v šoli obrazec, katerega bodo nesli staršem v podpis.

Zvečer, s pričetkom ob 19.00, bo v dvorani Kulturnega doma začetek PUSTNEGA RAJANJA Z ŽIVO GLASBO, kamor so vabljeni vsi krajanje občine Trzin. Tudi tu bodo najizvirnejše maske nagrajene. Vabljeni!

DPM, TD, KUD, KRESNIČKA, OŠ Trzin, PEKOS PUB

Prikaz poti po kateri se bo premikala pustna povorka.

Stališče Upravnega odbora PGD Trzin o sodelovanju PGD Trzin na Florjanovem sejmu

V zadnji, 12 številki (letnik XIV) Odseva - glasila občine Trzin, december 2007, je bil na 17. in 18. strani objavljen pogovor pod naslovom »Ne morem mirovati, moram kaj početi« z našim občanom g. Zoranom Rinkom - prvim trzinskim televizijskim snemalcem.

Med drugim je g. Zoran Rink na 18. strani na vprašanje novinarja: »Zdaj si prisoten tako rekoč povsod po Trzinu. Se ti zdi, da je družabno in društveno življenje bogato?« odgovoril: *»Je bogato, pa tudi ne. Pogosto vidim, da bi se dalo marsikdaj storiti še kaj več. Na primer, ko v Trzinu organiziramo Florjanov sejem, se tam nazadnje trudi peščica ljudi, morala pa bi to biti vsetrzinska akcija, v kateri bi sodelovali tudi drugi, druga društva in še zlasti gasilci. Nenazadnje je sv. Florjan njihov zavetnik. Saj so gasilci prizadevni na številnih področjih in zato zaslužijo pohvale, pri taki akciji, kot je Florjanov sejem, pa mislijo, da odigrajo svojo vlogo, če gredo v cerkev in po povorki pogostijo svoje goste. Podobnih primerov, ko bi lahko pri različnih prireditvah sodelovala še druga društva, je še več.«*

Ni navada, da upravni odbor (UO) Prosto-voljnega gasilskega društva (PGD) Trzin javno zavzema stališča o izraženih mnenjih posameznika ali skupine občanov, kljub temu pa je v zvezi z izraženim mnenjem g. Zorana Rinka, ki je sicer poveljnik Civilne zaščite (CZ) Občine Trzin, na predlog članstva PGD Trzin, UO PGD Trzin zavzel naslednje stališče:

»Med nekaterimi občani Trzina se izražajo mnenja, da trzinski gasilci premalo sodelujemo v družabnem in društvenem življenju in da gasilska organizacija sodi v isti koš s športnimi, kulturnimi in ostalimi društvi, kar pomeni, da se posredno enači dejavnost zaščite, reševanja in pomoči z ostalimi kulturnimi in športno-rekreacijskimi dejavnostmi.

138-letna tradicija gasilstva na Slovenskem ima močan vpliv na družbeno življenje v posameznem kraju, vendar so glavne gasilske naloge humanitarne značaja, to je - zaščita, reševanje in pomoč prebivalstvu ob naravnih in drugih nesrečah. To so razlogi, da gasilstva zaradi svojega humanitarnega poslanstva in narave dela ne moremo primerjati oziroma enačiti z ostalimi interesnimi skupinami, ki so organizirane kot društva.

Gasilci še nikoli v svoji zgodovini nismo bili izključno samo gasilci za gašenje požarov, ampak veliko več, pomagamo in želimo pomagati sočloveku v stiski - ob vsako-

vrstni nesreči. Pravo gasilstvo je pri posamezniku način življenja in odnos do sočloveka 24 ur na dan in ne samo nekaj ur na teden (npr. v času prireditve ali rekreacije), ali pa še to ne, v smislu »Danes bi, jutri se mi pa ne da.« Javno gasilsko službo imamo in moramo imeti organizirano tako, da deluje 24 ur na dan, 7 dni v tednu, 365/6 dni v letu.

V zvezi s praznovanjem Florijanove nedelje govorijo zgodovinska dejstva, da so trzinski gasilci že pred drugo svetovno vojno redno praznovali nedeljo, posvečeno svojemu župnijskemu in stanovskemu zavetniku, sv. Florijanu. Z gasilci sosednjih prostovoljnih gasilskih društev so se na Florijanovo nedeljo skupaj udeleževali slavnostne maše v trzinski cerkvi sv. Florijana, prireditve pa običajno zaključili na dvorišču gostilne »Pri Narobetu« s pogostitvijo gostov in tombolo. To tradicijo so morali leta 1947 ukiniti, saj takratna oblast temu ni bila naklonjena. Ponovno smo jo obudili leta 1989.

V letu 2008 bomo imeli tako 19. Florijanovo nedeljo in 9. Florijanov sejem, ki je organiziran na pobudo Turističnega društva Kanja Trzin, sicer v sklopu praznovanja občinskega praznika v mesecu maju.

V dosednji 8-letni zgodovini organizacije Florijanovega sejma je že prišlo do časovnega zamika med sejmom in Florijanovo nedeljo, in sicer je bil sejem teden dni za Florijanovo nedeljo. Gasilci se namreč pri praznovanju strogo držimo pravila, da je Florijanova nedelja vedno prva nedelja po 4. maju, ko goduje sv. Florijan. Praznujemo vedno to nedeljo, ne glede na vreme ali druge okoliščine.

Domače turistično društvo je tako izkori-

stilo obujeno tradicijo trzinskih gasilcev, kar jim je dobro uspelo ter jim gredo vse pohvale, in praznovanju Florijanove nedelje priključilo Florijanov sejem, ki pa bi ga lahko organizirali tudi povsem ločeno, npr. časovno bližje praznovanju občinskega praznika, ki je 15. maja, na god sv. Zofije. Kako bi se v tem primeru poimenovan sejem, ni bistvena pomena.

Vsekakor trzinski gasilci z organizacijo Florijanove nedelje nadaljujemo tradicijo naših predhodnikov, ki v predvojnem času niso hkrati s praznovanjem godu svojega zavetnika organizirali sejmov. Tako predstavitev raznih spletenih izdelkov iz slame, izklesanih podob iz lesa - množice izdelkov domače in umetnostne obrti, pokušine trzinskih klobas, ubranostna petja in vrste drugih dogodkov ..., niti organizacija sejemске prireditve kot take ne sodi med gasilske naloge. Tudi sosednja gasilska društva v svojih občinah ne sodelujejo pri organizaciji sejma (primer javne prireditve Hitovega sejmarnjenja v Domžalah v organizaciji Radia Hit iz Domžal ali Kmetijsko-poslovnega sejma v Komendi v organizaciji Konjeniškega kluba Komenda). Oba sejma sta osrednji sejemski prireditvi v centru občin Domžale in Komenda. Tako gasilci PGD Domžale-mesto kot tudi PGD Komenda posodijo svojo opremo (stojnice, mize, klopi ...), ki je v njihovi lasti. Ravno tako gasilci PGD Trzin odstopimo odjem električne energije in vode, posodimo gasilske mize in klopi, različne, posode in drugo opremo, ki jo imamo na razpolago. Na sejmju sta za potrebe požarne straže vseskozi prisotna tudi dva usposobljena gasilca.

Osebnostne in skupne zaščitno-reševalne opreme po sklepu UO PGD Trzin ne posojamo

nobeni organizaciji ali posamezniku za nobeno prireditev ali zasebne potrebe, saj mora biti ta ves čas brezhibna, na razpolago, pa tudi visoka ekonomska cena tega ne opravičuje. Konec koncev je od brezhibnosti opreme odvisno zdravje in življenje gasilcev na intervenciji, pa tudi sami moramo poskrbeti za redno servisiranje opreme, ki ni poceni.

Kot dober gospodar smo skozi 102 letno zgodovino svojega obstoja dokazali, da znamo dobro in samostojno gospodariti z zaupanim imetjem.

Svojo opremo posojamo tudi pri drugih prireditvah, velikokrat pa nastopamo tudi z moštvo, kadar je to nujno potrebno, predvsem pri preventivnem požarnem varovanju. Tako sodelujemo pri pustnem sprevodu, maškaradi, prireditvah Trzinske pomladi, gregorjevem, spomladanski čistilni akciji, organizaciji teka Petra Levca, kolesarskem maratonu, raznih kulturnih in občinskih proslavah, prevozu mladine in starejših občanov in še bi lahko naštevali. Prisotni smo na prireditvah drugih društev, ki ni-

krivde za pomanjkanje delovnih članov v različnih društvih pri organizaciji Florijanovega sejma ali kakšnih drugih prireditvah v Trzinu in pomanjkanja ne moremo nadomestiti s člani gasilskega društva.

PGD Trzin ni servis opreme in ljudi za izposojajo. Podpiramo sodelovanje in solidarnost med trzinskimi in stanovskimi gasilskimi društvi, nasprotujemo pa izkoriščanju. Zaradi razdrobljenosti društvenega življenja v Trzinu (okrog 30 delujočih društev) pomagamo povsod tam, kjer posameznim mlajšim društvom primanjkuje kadra in opreme, vendar do določene meje. Gasilci v občini Trzin smo organizirani v enem gasilskem društvu - PGD Trzin, verjetno pa to ne drži za vse ostale kulturne ali športno-rekreacijske dejavnosti v Trzinu.

Večino lastnih prireditev (gasilskih veselice, prevzem gasilskih vozil, praporja ali gasilskih proslav ob okroglih obletnicah, organizaciji požarnih straž, udeležbi na gasilskih vajah, tekmovanjih in intervencijah) izvedemo z lastnimi člani in brez pomoči

sila sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami v občini. Gasilec vedno več nalog nalaga zakonodaja, ne dobimo pa z novimi nalogami hkrati sredstev ter kakovostne zaščitne in reševalne opreme. Opravljamo veliko večino vseh nalog ob naravnih in drugih nesrečah v občini, pa tudi drugod (sodelovali smo pri večjih požarih in poplavih, ob raznih neurjih ipd. v sosednjih občinah), če našo pomoč potrebujejo in je to v naši moči. Občanom priskočimo na pomoč tudi pri sanaciji škode, po požarih, povodnjah, neurjih..., pa čeprav to ni opredeljeno v naših zakonskih nalogah in obveznostih in je v pristojnosti drugih služb. Svoje delo opravljamo prostovoljno in brez plačila. Zato žrtvujemo svoj prosti čas, kdor lahko tudi službeni čas, nemalokrat pa tudi zdravje in celo življenje.

Smo samostojna organizacija in imamo samostojno vodenje in poveljevanje, to pa nam tudi omogoča neodvisnost od različnih interesov skozi čas in dosledno uveljavljanje strokovnih načel.

so v naši neposredni organizaciji, pa vendarle terjajo naš prosti čas. Opremo, ki jo imamo v lasti, nihče od članov ne uporablja za pridobivanje lastnega zaslužka ali honorarja, kot sicer nekateri drugi posamezniki. Vmes nas čaka še redno delo in usposabljanja ter stalna pripravljenost na intervencije, ki so lahko podnevi, ponoči, med tednom, čez vikend ali ob praznikih.

V dosedanjih organizacijah Florijanovega sejma tudi ni bilo zaznati, da bi pripadniki CZ - službe za podporo organizirano postavljali in pospravljali šotor CZ občine Trzin, kar bi bila sicer dobra vaja, ampak so ga do sedaj vedno postavljali in pospravljali zagnani člani domačega turističnega društva in nekaj neumornih posameznikov.

Vsekakor PGD Trzin ne more prevzeti

ostalih trzinskih društev v kadru in/ali opremi. Zavzemamo stališče, da v društvu organiziramo prireditve, ki smo jih glede na velikost lastnega članstva in sredstva sposobni izpeljati samostojno in ne prelagamo zadanih nalog na druga društva. Je pa kar nekaj članov trzinskega gasilskega društva tudi članov ostalih trzinskih društev, tako da tudi sicer pomagajo pri prireditvah, ki jih organizirajo ostala društva, katerih člani so, vendar kot njihovi člani in ne gasilci.

Mnenja smo, da imamo z večino društev v Trzinu dobre in korektne odnose, morebitna odprta vprašanja pa rešujemo prek rednih medsebojnih stikov.

Z dolgoletno tradicijo, prek 102 let, se je PGD Trzin skozi različna časovna obdobja razvilo v sodobno organizacijo, ki je temeljni sestavni del in najbolj organizirana

UO PGD Trzin se je izjemoma odzval na mnenje zato, ker smo v skladu s statutom PGD Trzin dolžni varovati ugled gasilske organizacije pred napačnimi ali krivičnimi ocenami.

V prihodnje ne nameravamo polemizirati o udeleževanjih PGD Trzin po glasilih, časopisih ali drugih medijih javnega obveščanja, ker brezplodno polemiziranje in pavšalno kritiziranje ne sodi med častna in produktivna dejanja.

Vedno smo bili in bomo odprti za dobronamerne in utemeljene nasvete in konkretne ideje, ki jih na upravnem odboru ali članskih sestankih redno obravnavamo. Ideje lahko sporočite našim članom, vodstvu ali pa na naslove, ki so natisnjeni na prvi strani koledarja PGD Trzin.

Vsekakor pa iniciatorje raznih idej in pobud vabimo v svoje gasilske vrste, kjer se bodo lahko izkazali tako na tehnično-operativnem (pripravljenosti in udeležbi na intervencijah, udeležbi usposabljanj in obiskovanj gasilskih temeljnih in dopolnilnih tečajev, načrtovanju in udeležbi gasilskih vaj in tekmovanj idr.) kot organizacijsko preventivnem področju (vzgoji gasilske mladine, delu s članicami in gasilskimi veterani, organizaciji požarnih straž, ozaveščanju javnosti, pregledov hidrantnega omrežja, čiščenju vozil in opreme, rednemu vzdrževanju gasilskega doma idr.) skozi dejanja vse leto. V življenju se namreč dokazujemo z opravljenim delom. Kdo se bo izkazal in kdo ne v realizaciji idej in pobud, bo pokazal čas, ki je najboljši sodnik. Vsekakor pa še zmeraj velja, da besede mikajo, a zgledi vlečejo.◀

V službi ljudstva - NA POMOČ!
UPRAVNI ODBOR PGD TRZIN

Za prihodnost trzinskih gasilcev me ne skrbi

Vfebruarju bodo imeli člani Prostovoljnega gasilskega društva Trzin (PGD) svoj redni občni zbor, ki bo letos tudi volilni. Dosedanji predsednik Jože Kajfež je že pred časom napovedal, da namerava krmilo društva predati nasledniku, saj se je lani poročil, dobil sina Klemena, pred časom pa je začel tudi priprave za gradnjo nove hiše na Viru pri Domžalah. Prav zato se nam je zdelo prav, da ga pred zaključkom predsedovanja še enkrat predstavimo našim bralcem, saj je Jože s svojim požrtvovalnim delom in zavzetostjo v zadnjih dveh desetletjih krepko prispeval k družabnemu življenju v Trzinu in seveda k uspešnemu delu gasilskega društva.

Jože izhaja iz znane gasilske družine, saj je bil tudi njegov oče zaprisežen gasilec, pa tudi njegov brat se profesionalno ukvarja z gašenjem požarov in nudenjem pomoči tistim, ki se jim zgodi nesreča.

Čeprav Jožeta Kajfeža večina Trzincev verjetno dobro pozna, smo ga vseeno najprej prosili za kratko predstavitev.

Rodil sem se v Ljubljani 1970 leta. Ko sem bil star štiri leta, smo se preselili v Trzin in tu sem odraščal. Prva štiri leta osnovne šole sem hodil v trzinsko šolo, ki je bila v sedanjih prostorih Občine. V peti razred sem hodil v Mengeš, ko pa je bila po enem letu v Trzinu zgrajena nova osemletka, sem osnovno šolo dokončal v domačem kraju. Šolanje sem nadaljeval v Ljubljani na srednji tehnični šoli, smer lesarstvo. Po šoli sem se zaposlil v Radomljah v Lipu, kjer sem še zdaj. Opravljal sem različna dela v različnih oddelkih, zdaj pa sem v pripravi proizvodnje. Je pa tako, da ti nalagajo vedno več dela in pokrивati moraš vedno širše področje. Mislim, da sem se med delom kar veliko naučil, spoznal sem dosti ljudi in lahko rečem, da sem s svojim delom v glavnem zadovoljen. Še zlasti mi je všeč, da so odnosi med zaposlenimi dobri.

Kako pa si zašel v gasilske vrste?

Oče je bil gasilec. Najprej v Kočevju, nato pa v Ljubljani, v Vižmarjih. Ko smo se preselili v Trzin, se je včlanil v trzinsko društvo, in lahko rečem, da je bilo meni in bratu gasilstvo precej blizu. Leta '84 sem se v osnovni šoli vključil v skupino mladih gasilcev. Mušičev Blaži je bil mentor in začeli smo hoditi na tekmovanja. Kot skupina smo se mladi dobro razumeli. Združili smo prijatno s koristnim in navezali dobre prijateljske odnose. Večina nas je še zdaj dejavni v društvu in še vedno se dosti družimo.

Med gasilci si dosegel praktično vse, kar lahko gasilec doseže v svojem društvu. Kako je potekala tvoja gasilska kariera?

Začel sem v pionirski desetini, kjer sem bil desetar, kasneje sem bil član mladinske skupine, nato pa skupine mlajših članov, ki smo jim takrat rekli člani A. Člani smo bili takrat razdeljeni na mlajše in starejše. Mlajši so bili tisti do tridesetega leta, starejši pa so bili v skupini B. V tistem času sem bil skupaj z Metodrom Maroltom imenovan za člana upravnega odbora društva, leta 1998 pa so me izbrali za predsednika društva. V tem času sem se tudi izobraževal in pridobival različne gasilske čine. Zdaj sem gasilski častnik prve stopnje. Postal sem tudi član predsedstva Gasilske zveze Domžale, kjer sem v zadnjem mandatu vodil komisijo za zgodovino. V tem mandatu je namreč gasilska Zveza Domžale praznovala 50. obletnico in ob tej priliki smo izdali tudi knjigo o Zvezi in njenem delovanju.

Nekako v istem času je tudi trzinsko društvo izdalo knjigo o svoji stoletni zgodovini. Sta se nalogi dopolnjevali?

Delo je res potekalo skoraj istočasno. Izdajo domžalske knjige smo načrtovali že prej, v Trzinu pa smo začeli razmišljati, da bi nekako zbrali podatke o zgodovini društva in jih objavili v knjigi, ko sem postal predsednik. Moram pa reči, da smo takoj

po moji izvolitvi v Trzinu največ energije in pozornosti usmerjali v nabavo novega sodobnega gasilskega avtomobila. Ko nam je to uspelo, pa smo se resneje lotili priprav na stoto obletnico društva in s tem v zvezi tudi na izdajo knjige, s katero smo želeli na enem mestu podrobno zbrati podatke in prikazati zgodovino in delo trzinskih gasilcev.

Na tem področju ste opravili res veliko delo.

Ja, res je. Delo je od vseh, ki smo sodelovali, zahtevalo kar precej truda. To je bila zares prava podjetnost! Dela s knjigo je bilo ogromno. Prebrati je bilo treba goro gradiva, izbrskati, prefotokopirati najrazličnejše stare dokumente in slike. Kljub vsemu trudu lahko zdaj z zadovoljstvom rečemo, da smo prvih sto let društva res celovito in dobro dokumentirali. Tisti, ki bodo pisali nadaljnjo zgodovino društva, bodo imeli zelo

dobro izhodišče. Žal nam je, da je v času nastajanja zbornika prezgodaj umrl naš prizadevni član Ivko Ručigaj, ki je o društvu in njegovi zgodovini vedel zelo veliko. Verjetno bi imela knjiga kakšno stran več, saj je imel tudi zelo bogat osebni arhiv o društvu. Smo pa brskali po trzinski kroniki, veliko nam je pomagal Jaka Ložar, ki ima zbranega precej gradiva o Trzinu, izbrskali pa smo tudi nekaj že skoraj pozabljenih slik in dokumentov. Mislim, da knjiga dokaj verno predstavlja začetke društva in njegov nadaljnji razvoj. Nanjo smo upravičeno ponosni, čeprav se je mogoče kje vrinila tudi kakšna nenamerna napaka.

Kateri pa so drugi dosežki iz časa tvojega vodenja društva, na katere si ponosen?

Pravzaprav smo bili ves čas čas dejavni. Poleg rednega urjenja in posredovanja ob različnih nezgodah smo skrbeli za opremo, vzdrževanje doma in druge dejavnosti. Posebej bi izpostavil, da smo leta 1999 razvili nov društveni prapor. V tistem času smo v domu napeljali tudi centralno ogrevanje. Leta 2001 smo dobili podvozje za novi avto, naslednje leto pa tudi sam avto z vso opremo, ki sodi zraven. Ob tem smo veliko pozornosti namenili tudi posodabljanju osebne gasilske opreme. Zdaj lahko rečemo, da je moštvo dobro in kakovostno opremljeno. Čeprav ves čas skrbimo

za usposabljanje in izobraževanje, smo temu še posebno pozornost namenjali v obdobju od leta 2000 do 2003. Naši fantje so preživeli ogromno časa na usposabljanjih v izobraževalnem centru na Igu. Leta 2001 smo ob 95. obletnici društva na gasilski dom namestili kip sv. Florjana, seveda pa smo poskrbeli tudi za zunanost in notranjost doma. Vse smo delali udarniško. Leta 2002 smo pripravili zelo veliko medobčinsko gasilsko vajo, na kateri je sodelovalo kar 300 gasilcev. To je bila prav gotovo ena največjih gasilskih vaj na našem širšem območju. V zadnjem času precej pozornosti namenjam tudi pogovorom z Občino o gradnji novega gasilskega doma. Idejne osnutke smo že dobili, zdaj pa je odvisno od tega, kako bo pritekal denar in kako se bodo stvari lotili na Občini. V zadnjem času se ukvarjamo tudi z načrti za nov kombi, ki naj bi ga dobili letos v času Florjanove nedelje. Sedanji je namreč star že 12 let in ga je treba zamenjati.

V tem času je Trzin postal samostojna občina. Tudi to se je odrazilo pri delu in opremljanju društva.

Prav gotovo! Na občini so nam znali prisluhniti, in lahko rečem, če ne bi bilo občine, ne bi imeli tega, kar imamo. Vsekakor si želimo še naprej plodnega sodelovanja z njo.

Katere pa so bile večje intervencije, pri katerih ste v času tvojega predsedovanja sodelovali?

Bilo jih je kar nekaj. Med večjimi požari naj omenim tistega, ko je gorelo v podjetju Baloh v industrijski coni, večja akcija je bila ob gašenju hlevov v Jablah, ko je gorelo pri Jemcu. Bilo je še več drugih požarov, predvsem gozdnih, pomagali pa smo tudi pri poplavih. Mislim, da smo se povsod kar dobro izkazali. Bili smo hitro na mestih, kjer je bilo treba posredovati in povsod smo odločno in strokovno ukrepali. Pri zadnjih poplavih so bili ljudje tudi po 24 ur na nogah, pa ni nihče rekel, da je utrujen. Mislim, da tudi drugi ljudje vidijo to in da nam zaupajo, prav tako nam zaupajo tudi na Občini, saj lahko vidijo, da denar, ki nam ga namenijo, usmerjamo predvsem v izboljšanje delovanja naših gasilcev in njihovo ustrezno opremljanje.

Kako ocenjuješ sedanjo moč gasilskega društva?

Delo društva ne moreš ocenjevati skozi delo posameznika, ampak skozi delo celotne skupine. En posameznik ne more nič, šele v skupini pa se pozna moč društva. Mislim, da so fantje zelo dobro usposobljeni. V društvo se je vključilo nekaj novih članov, seveda pa bo treba več pozornosti posvetiti pridobivanju novih članov. Letos nekoliko manj delamo v šoli z mladimi gasilci, drugače pa se nam tam v krožek Mladi

gasilec vključi v povprečju okrog 10 do 15 osnovnošolcev. Ni treba, da se ti otroci potem vključijo v gasilske vrste, pridobijo pa neko preventivno znanje, ki ga ne pozabijo vse življenje. Sicer lahko rečem, da imamo zdaj mladih v društvu dovolj, vseeno pa si moramo prizadevati, da vsako leto dobimo tri, štiri mlade člane. Skrbeti moramo za pomlajanje skupin, ki hitijo na pomoč. V teh skupinah moraš imeti izkušene stare člane, ki znajo dobro presoditi razmere in kako je treba ukrepati, zraven pa moramo vključevati mlade, ki pridobivajo znanje in izkušnje.

Na kakšne težave pa naletite gasilci pri svojem reševalnem in preventivnem delu? Slišal sem, da imate težave s hidranti za vodo.

To je res. V občini so hidranti različnih proizvajalcev, ki se odpirajo z različnimi ključi. Največ težav imamo v coni, kjer je še precej hidrantov talnih in tam so razlike največje. Talni hidrant med intervencijo tudi težje najdeš. Prav zato so na občini že prešli na zamenjavo talnih hidrantov z nadzemnimi in v naselju je že večina takih. Te hidrante je večinoma tudi mogoče odpirati z univerzalnim ključem. V coni imamo ob naših posegih precej težav tudi s kamenčki, ki so v tamkajšnjem vodovodu, saj so kamenčki, ki z veliko hitrostjo in silo priplavajo v naše črpalke, za to našo opremo silno neugodni.

Kako pa je z dostopi do posameznih območij? Med vajo v T-3 smo slišali, da so bili tam ponekod ovira stebrički, v gozdu med Mlakami in industrijsko cono pa zdaj delajo tudi novo dostopno pot, ki naj bi vam olajšala dostop do posameznih objektov v coni.

Stebrički so ponekod res ovira. Ob resnih posegih, ko bi reševali objekte in življenja, bi jih verjetno porušili, v T-3 pa ne vemo, kakšna je nosilnost tiste ploščadi med blok. Med vajo smo stanovalce obvestili, da so izpraznili podzemne garaže, če bi se pa kaj zgodilo, pa nismo povsem gotovi, da bi tisti nosilci ploščadi zdržali teže težkih gasilskih vozil s cisternami za vodo. O novi dostopni poti do cone uradno še ne vem nič, ocenjujemo pa, da že zdaj lahko pridejo do večine objektov v coni.

Gasilce ljudje poznajo tudi po gasilskih veselnicah. Te so bile tradicionalno zelo pomembna družabna srečanja v Trzinu, zdaj pa te veselice pogrešamo.

Tu imamo težave z novo zakonodajo. Država je vsa društva enostavno zmetala v isti koš. Ni važno, ali si nogometaš, atlet ali opravljáš humanitarno dejavnost. Društva potrebujejo sredstva za svoje delovanje, ne morejo pa opravljati pridobitvene dejavnosti. Lahko sicer prijaviš dodatno pridobitveno dejavnost, kamor bi lahko štel tudi veselice, vendar je potem tam še cel kup omejitev in predpisov, ki zelo zagrenijo de-

lo vsem organizatorjem, hkrati pa so kazni za nespoštovanje teh določil zelo visoke in stroge, tako da se moraš krepko zamisliti, preden se odločiš za pripravo take veselice. Zadnje smo imeli leta 2006. Mi te veselice pripravljamo bolj zaradi tradicije in manj zaradi zaslužkov, tako da obiskovalcem nudimo v glavnem kar dostopne cene, vendar se ob tem že vnaprej sprijaznim, da z veselico ne bomo imeli posebnega izkupička in da jo bomo mogoče zaključili celo z minusom.

Vsa leta si izjemno dejaven tudi na drugih področjih družabnega življenja v Trzinu. Kako gledaš na to?

Res je, da sem deloval in pomagal marsikje. Pogosto bolj kot gasilec in zato, ker so me zaprosili ali sem čutil, da lahko pomagam. Menim sicer, da se človek ne more dobro razdajati na številnih področjih, ker ti enostavno zmanjka časa in energije. Poleg dela v gasilskem društvu sem rad pomagal smučarjem, deloval sem v Društvu prijateljev mladine, pomagal pa sem tudi pri drugih prireditvah. Kjer sem lahko, sem rad sodeloval. Moram pa reči, da se je v Trzinu po ustanovitvi občine zgodila eksplozija društev, ki pa vsa niso enako dejavna. Vsa pa so porabniki proračunskih sredstev, posamezni ljudje pa se vključujejo v več društev hkrati. Če dobro pogledamo, opazimo, da je v občini zares dejavnih le kakih 50 ljudi, ki v teh društvih resnično delajo. Več je sicer obiskovalcev prireditev oz. publike, vendar je bilo zanimivo gledati različne kulturne in druge prireditve. Včasih se jih je udeleževalo le od 20 do 30 ljudi, ko so po takih prireditvah začeli pripravljati pogostitve, pa se je število hitro povečalo.

Za konec me zanima, kako gledaš na napovedano zamenjavo v vodstvu društva in ali boš še naprej prisoten v društvu?

Za društvo me ne skrbi. Zamenjava enega človeka ne bi smela biti problematična. Res je, da ima vsak svoj stil, vendar menim, da je bistvo dobrega predsednika društva, da ima pred seboj vizijo nadaljnje razvoja društva in da jo skuša kar najbolj uspešno uresničiti. Za naše društvo je že zdaj znano, da bo treba v prihodnje vse sile usmeriti v gradnjo novega doma. To bo gotovo največji izziv mojega naslednika. Sam se društvu ne mislim povsem odpovedati. Vsaj še nekaj časa bom deloval v njem, saj me nanj in na prijatelje v društvu veže preveč stvari, se bom pa čez čas poskusil vključiti tudi v društvo na Viru in tam »pognati korenine«. Nenazadnje je tudi zaradi mojega znanja prav, da pomagam tam, kjer lahko. Če bi hitel na pomoč z Vira v Trzin, bi na kraj nesreče prišel šele, ko bi kolegi iz Trzina svoje delo že opravili. Lažje pa bom pomagal na Viru.

Miro Štebe

Letošnje tekmovanje za Skirco Borisa Paternosta spet rušilo rekorde

5 in 6. januarja 2008 je v šotoru TAUBI Centra potekalo mednarodno tekmovanje v streljanju z zračnim orožjem ter 3. Odprto kontrolno tekmovanje za izbor tekmovalcev v reprezentanco Slovenije in doseganje norm za nastop na državnem prvenstvu. Sobotnega tekmovanja za doseganje norm se je udeležilo 158 slovenskih

slavil tudi v disciplin članov s puško, z naskokom je v disciplini članov s pištolo slavil Damir Mikec iz Srbije, v ženski konkurenci pa so prevladovali strelke iz Hrvaške, saj je s puško slavila Snježana Pejčić, s pištolo pa Vlatka Pervan. Podrobne rezultate boste našli na spletnih straneh Strelskega društva Trzin.

ljubljen dvig štartnin. Ob možnosti najema dodatnih 10 elektronskih tarč bi Trzin v enem dnevu lahko gostil do 250 mednarodnih tekmovalcev.

Tudi pri 12. Skirci Borisa Paternosta so z nami sodelovali sponzorji, ki so z reklamiranjem pomagali pri organizaciji tekmovanj. Brez slednjih je izvedba nemogoča,

Tekmovalci na 12. Skirci Borisa Paternosta

Strelci v superfinalu

strelcev, medtem ko je bila nedeljska udeležba resnično mednarodna, saj je nastopilo kar 204 tekmovalcev, od tega 54 strelcev iz sosednje Hrvaške, 8 iz Italije, 3 iz Bosne in Hercegovine ter 2 iz Srbije.

Interes za vsakoletno tekmovanje je iz leta v leto večje, tako da tudi teniški šotor, oziroma 56 strelnih mest opremljenih z elektronskimi tarčami, postaja pretesen. Trenutno v Trzinu postavimo največje strelišče, na katerem se je kadarkoli v Sloveniji odvijalo takšno strelsko tekmovanje in je še na doseg možne izposoje, saj bi za ponovno širjenje le tega potrebovali pomoč iz Budimpešte.

Na 12. Skirci Borisa Paternosta je bilo ponovno doseženo 6 novih rekordov, nekateri se približujejo celo svetovnim, kar nena zadnje niti ne preseneča, saj so tu tekmovali olimpijski prvaki, kot so Peter Sidi iz Madžarske ter slovenski as Rajmond Debevec, evropska imena iz Hrvaške Dean Vignjeviš, Snježana Pejčić, Sanja Drakuliš, iz Bosne vsako leto prihaja Nedžad Fazlija, letošnja pridobitev pa sta reprezentanta Srbije ter velika evropska imena Damir Mikec in Ivana Maksimović.

Letošnja zmagovalca prvič izpeljane novice, nastale v trzinskih glavah, SUPER FINALE, sta postala Rajmond Debevec s puško in Vlatka Pervan s pištolo, slednja je uspela presenetiti Damirja Mikca, medtem ko Snježana Pejčić ni uspela zмести rutiniranega slovenskega šampiona. Slednji je

Zmagovalci superfinala

V glavah članov društva že potekajo priprave za prihodnje tekmovanje, saj nas želi Strelska zveza Slovenije uvrstiti v koledar Svetovne strelske zveze, posledično lahko pričakujemo še večjo konkurenco, vsekakor pa odgovornost za pripravo še večjega strelišča (verjetno neizvedljivo, saj bi se lahko primerjali z vsakim organizatorjem Svetovnega pokala), druga rešitev je nepri-

zato bi želeli letos še posebej izpostaviti podjetji BIRING skupina ter internetnega ponudnika T-2, ki sta bila zlata sponzorja tekmovanja in sta prispevali za izposajo elektronskih tarč iz Zagreba, livarna LIBAMETAL iz Trzina ter PEKOS PUB pa sta prispevala za glavne nagrade tekmovalcev v SUPER FINALU.

Damijan Klopčič

Ironman 70.3 je res nekaj posebnega

V oktobrski številki Odseva smo napovedali, da se bo trzinski »jekleni mož« Tone Škrlep za spremembo udeležil svetovnega prvenstva Ironman 70.3 oziroma malega triatlona na Floridi. Tekmovanje je bilo 10. novembra in Tone, ki se je domov vrnil z odličnim rezultatom, je že uredil svoje vtise, zato smo ga o tem povprašali tudi mi. »Florida je bila enkratna izkušnja. S progo sem opravil v štirih urah in 47 minutah, kar je kar dober uspeh. Lahko bi bil še boljši, vendar je bila to zame nova preizkušnja, in sem v tekel nekoliko bolj zdržano, moral pa bi manj varčevati energijo, saj je bila proga pol krajša kot na velikem triatlonu. Ampak za to bi moral že drugače trenirati. Tako pa sem imel zelo dober rezultat pri plavanju, kjer sem bil v svoji kategoriji četrty do peti, po kolesarjenju sem končal na petem mestu, med tekom pa sem zdrsnil na 8. mesto in so me prehiteli tisti, ki sem jih prej prehitel. Vseeno pa je bil to v tako ostri konkurenci odličen rezultat!«

Za Toneta, ki je v prejšnjih letih hodil na svetovna prvenstva jeklenih na Havaje, je bilo prvenstvo na Floridi izziv in dobrodošla sprememba, sam pa poudari, da je bila udeležba zanj tudi precej cenejša kot na Havajih.

»Kot sem napovedal, sem šel tja z ženo, sinom in njegovim dekletom. V Tampa na Floridi smo leteli preko ZLricha v Washingtona. Prebivali smo v apartmaju 12 km od Clearwatra, kjer je bilo tekmovanje, zaradi boljšega izkoristka časa pa smo najeli avtomobil. Florida me je prijetno presenetila. Tam smo bili v času posezone, tako da nismo imeli težav z gnečami turistov, vendar so bile temperature zelo prijetne, okrog 25 stopinj čez dan, jutra in večeri pa so bili kar hladni, saj se je čez noč ohladilo. Na Florido smo prišli slab teden pred tekmovanjem, da sem se aklimatiziral in seznanil s progo. Od doma smo poleteli 2. novembra in istega dne pristali v Ameriki, leteli smo v isti smeri, kot se vrti Zemlja. Med Slovenijo in Florido pa je 7 urni časovni preskok. Florida je v glavnem ravna, zato so bile proge ravne, edini vzponi pa so bili pri prečkanju mostov, ki so kar neprijetno presenetili, saj so zelo dolgi - kakih 500 m - grajeni v obliki loka, in ko tečeš ali voziš preko njih, moraš premagati kar soliden vzpon z naklonino 12 stopinj. Mostovi so grajeni tako, da pod njimi lahko vozijo manjše ladje, če pa tečeš čeznje, se pa vzpon kar vleče.«

Tekmovanja v Clearwatra na vzhodni obali Floride, ob Mehiškem zalivu, se je udeležilo 1800 tekmovalcev z vsega sveta, največ pa je bilo Američanov in Avstralcev, ki so bili tudi najboljši. Slovenijo je predstavljalo kar 8 triatloncev, ki so tekmovali v

skoraj vseh starostnih kategorijah, najbolje pa se je odrezala Nataša Nakrst, ki je bila v svoji kategoriji druga. Organizatorji so bili nad Slovenci navdušeni, zgodila pa se jim je nerodnost, saj na prireditveni slovesnosti niso imeli slovenske zastave. Slovenci so imeli svoje, manjše zastavice, ki so jih potem uporabljali za promocijo.

»Ko sem se o tem pogovarjal z organizatorjem, ki mu je bilo sicer nerodno, pa se je skušal izmazati tako, da mi je rekel: »Niste bili edina država brez zastave. Brez nje je bila tudi Kanada, le da so to ukradli.« Na tekmovanju so najprej plavali na 2 km dolgi progi. Morje je bilo kar razburkano in tudi hladno. Nato so kolesarili 90 km, tekmovanje pa so končali s tekom na 21 km. Organizatorji so progo speljali tako, da so tekači obračali in kar štirikrat tekli mimo gledalcev. Za razliko od drugih tekmovanj jeklenih, kjer imajo množičen štart, so tu tekmovalce spuščali na progo posamično, s petminutnim zamikom. Tone je tekmoval v kategoriji od 55. do 59. leta, tako da je šel na progo kar 40 minut za profesionalci. Organizatorji pa so, da bi naredili tekmovanje bolj zanimivo, najprej na progo poslali najboljše, starejše veteranske skupine so tekmovalle nekje v sredi, za njimi pa so šli na progo spet mlajši, ki so potem lovili starejše, tekma pa je tako postala zanimivejša in bolj privlačna za gledalce. Sicer pa Tone pravi, da gledalcev ni bilo ravno veliko, vsaj ne pri kolesarjenju, saj ko so tekli po širokih ulicah Clearwatra, je videl, da ljudi bolj zanima nakupovanje v tamkajšnjem nakupovalnem središču. Na progo so tekmovalce spuščali z zamikom, da bi preprečili t.i. šlepanje pri kolesarski tekmi. Pri vlečenju ali šlepanju gre za to, da se drugi kolesarji uvrščajo za prvim, ki reže zrak, tako da vozijo v »zatišju« za njim in tako varčujejo z energijo. Na pr-

venstvu je bilo takšno vlečenje strogo prepovedano, in so ga kaznovali, vseeno pa se mu niso mogli povsem izogniti, saj so se ponekod skupine kolesarjev nenamerno zgoščevale. Tone pa je nadvse zadovoljen nad organizacijo. Pravi, da so Američani res enkratni organizatorji in da so celotno prvenstvo izvedli na res visoki profesionalni ravni. Tudi med tekmovalci so izstopali prav Američani in Avstralci.

Tone je pred tekmovanjem spoznaval Florido, proge in treninge.

»Bil sem šokiran nad disciplino tamkajšnjih voznikov. Ceste so široke za več naših, vsi pa vozijo izjemno disciplinirano. Po mestih vozijo največ le 25 milj na uro, na avtocesti pa največ 110 km na uro. Ko sem se usedel v ogromen najeti avto in sem začutil njegovo moč, si nisem mogel predstavljati, da bom vozil tako počasi. Povedali pa so nam, da so tam kazni za prehitro vožnjo izredno stroge in kaj hitro sem se privadil tamkajšnjemu načinu vožnje. Mislim, da je vožnja v tistih velikih močnih avtomobilih na širokih avenijah z relativno nizko hitrostjo izjemno varna. Smo pa pogosto videli radarje, ki so bdeli nad tistimi, ki imajo težje noge. Sploh pa je povsod veliko policistov. Šerifa ali kakega drugega policista vidiš tako rekoč na vsakem koraku. Povedali so mi, da je bila Florida včasih po stopnji kriminala na vrhu, zdaj, se mi zdi, je zelo urejena in varna. Presenečalo me je tudi, da je življenje tam sorazmerno poceni. Hrana, ki smo jo kupovali v trgovinah, je bila celo cenejša kot pri nas. Ljudje na Floridi živijo dobro in sorazmerno poceni. Drage so predvsem cigarete in alkohol, ko smo šli na dobro večerjo, pa sem plačal manj, kot bi pri nas.« Tonetova žena pa je bila navdušena nad palmami, okrasnim cvetočim grmičevjem in belo plažo iz drobnih školjčnih lupinic neposredno ob njihovem hotelu. »Plaža je izredno dolga, široka pa kar kakih 70 m. Všeč so mi bile tiste palme, kopali pa smo se v hotelskem bazenu. Morje je zelo plitvo, tako da se gladina zelo počasi niža. Hoditi moraš kar nekaj časa, da lahko zaplavaš, ampak potem pa lahko hitro naletiš na morskoga psa. Zgodaj zjutraj sem treniral in sem hotel tudi zaplavati, pa me je domačin takoj posvaril pred morskimi psi. Povedal je, da so zjutraj še posebej nevarni, ker se takrat hranijo. Manj nevarni so opoldne ali zvečer. Sicer pa je tista voda bolj motna zaradi mivke, v njej pa je neverjetno veliko življenja. Gledal sem domačine, kako so z majhnimi mrežicami lovili majhne ribice. Mrežice so samo namočili v vodo in že so imeli v njih vse polno ribic. Ribice so natikali na trnke in takoj so začeli iz vode vleči večje ribe. V nekaj minutah so jih lahko nalovili toliko, kolikor so

jih rabili za zajtrk ali kosilo. Ribolov je tam res bogat. Znanih floridskih aligatorjev v tistem delu Floride ni, vseeno pa so podjetni Američani ponekod poskrbeli, da jih je bilo mogoče videti.»

Po tekmovalju so imeli še toliko časa, da so se odpeljali v Tampo, kjer so si ogledali hokejsko tekmo, v kateri se je pomerilo moštvo Tampo Baya s Florida Panthers. »Tiste tekme so prave »gasilske« veselice! Ljudje prihajajo tja, da se zabavajo, da uživa-

jo. Na veliko pijejo, vendar niso agresivni in ne razgrajajo. Tekma traja 3 ure in pol, vmes pa je veliko prekinitev za reklamne in druge vložke. Nastopajo številne plesne skupine in sploh je vzdušje tam neverjetno. Res ga je treba doživeti!«

Za konec smo Toneta vprašali, kakšni so njegovi letošnji načrti. Dejal je, da letos ne načrtuje tekmovalja na Havajih, prijavil pa se je za dve kvalifikacijski tekmovalji v Avstriji, tekmovali pa namerava tudi na

domaćih tekmah. Tone je ob koncu poudaril, da se lepo zahvaljuje vsem, ki so kakor koli podprli njegovo udeležbo na prvenstvu na Floridi. Povedal je, da je imel več sponzorjev, od katerih eni dajo več, drugi manj, eni ga podpirajo praktično že med vso njegovo tekmovalno kariero, drugi pa so se priključili kasneje. Tone pravi, da bi brez pomoči sponzorjev le težko uresničil tekmovalje.

Miro Štebe

V Trzinu nastaja Vampir z Gorjancev

Govorimo seveda o novem slovenskem televizijskem celovečernem filmu, posnetem po istoimenski literarni predlogi Mateja Dolenca, ki so ga sredi novembra začeli snemati v Trzinu. Kamere so se sicer hitro preselile v okolico Ljubljane in na Dolenjsko, a za nastanek filma bo vse do letošnjega decembra, ko ga bomo lahko videli na televiziji, ob RTV Sloveniji skrbela tudi ekipa produkcijske hiše Studio Arkadena, ki ima svoje prostore na Brodišču na obrobju Trzina. O tem, kakšen filmski studio imamo v neposredni bližini in kako nastaja film, ki ga režira Vinci Vogue Anžlovar, smo se pogovarjali z vodjo projekta, Katjo Getov.

Filmski studio Arkadena na zunaj ne daje slutiti, kaj vse se dogaja znotraj, pa vendar gre za prostore, kjer je bilo v zadnjih petnajstih letih tako ali drugače realiziranih več kot 400 televizijskih reklam, dvajset kratkih filmov, sedem celovečernih filmov, trije dokumentarni filmi z animacijo, dvanajst dokumentarnih filmov, dve televizijski drami in drugo. Zgodovina podjetja je še starejša, saj se je v sedanjo obliko leta 1993 preoblikoval iz Studia 37, ki pa ima korenine že v letu 1985. Več kot dvajsetletna prisotnost na trgu filmov in reklam, dragocene izkušnje in pridobljeno zaupanje že nekaj let prinašajo številne uspehe. Tudi največje. Kratki film [A]torzija, ki je v produkciji Arkadene in v režiji Stefana Arsenijeviša nastal leta 2002, je namreč dobil večji del najboljših filmskih nagrad v Evropi in širše, tudi nominacijo za tujejezičnega oskarja. Mlado ekipo Arkadene vodi direktor Janez Kovič.

»Pri nas se ukvarjamo s produkcijo in s servisom. Snemanje filmov je le ena od naših dejavnosti,« mi uvodoma pojasni Katja Getov. »V produkcijo sodi vse, kar temelji na realizaciji filmov, reklam in videospotov. Večji del naše dejavnosti pa zajema servis, kar pomeni, da priskrbimo potrebno tehniko in usposobljen kader,« nadaljuje.

Na majhnem slovenskem trgu poleg Viba Filma predstavljajo eno redkih večjih tovrstnih podjetij. »S produkcijo se pri nas ukvarja še nekaj podjetij, s servisom pa

precej manj, saj to predstavlja zelo velik strošek. Za nakup vse potrebne tehnike so namreč potrebna leta in leta,« še pravi Katja in mi kot zanimivost razjasni razliko med scenografijo, kar je tisto, kar vidimo v kadru, in sceno, ki vozi kamero, pa različne sektorje tehnične podpore, ki zajemajo kamere, luči in sceno. V prostorih v Trzinu imajo tudi studio, kjer potekajo snemanja.

Poleg slovenskega in hrvaškega trga pokrivajo tudi Evropo, predvsem Francijo in Nemčijo. Precej zgovoren podatek je že to, da so doslej sodelovali že s številnimi evropskimi produkcijskimi hišami, kot so Markenfilm Germany, Mustard London, The Gang Films Paris, Filmmaster Italy, Sirena Films Czech Republic, Tabago Films Paris, Blue Marlyn Paris in druge.

»Kot produkcijsko podjetje vam izvedemo projekt v celoti, poskrbimo za vse vaše potrebe, od prevoza in nastanitve do prave lokacije, priskrbimo potrebna dovoljenja in organiziramo izbor nastopajočih in vso tehnično ekipo in opremo. Pri nas pa tudi film zmontiramo, ga opremimo s posebnimi efekti ali 3d animacijo,« pravijo v Arkadeni, kjer združujejo zelo različne profile delavcev, večinoma priučenih strokovnjakov. Katja razloži, da je za eno snemanje filma potrebna ekipa približno 50 ljudi.

»Ob režiserju je direktor fotografije, ki vodi tehnično ekipo. Samo za kamero so po-

navadi trije - tisti, ki ostri sliko, tisti, ki polni role z neposnetimi filmskimi trakom, in video asistent, ki snema posneti material na drug medij, in tako režiserju omogoča sproti vpogled v posnete kadre. Potem so tu vsaj trije osvetljevalci, dva scenska delavca, ki skrbita za nemoteno premikanje kamer brez tresljajev, gradbena ekipa za scenografijo, revkiziter in mnogi drugi. Po številu se ekipa za snemanje reklame in filma pravzaprav ne razlikuje. Pri filmu imamo še tajnico režije, osebo, ki je ves čas ob režiserju in piše poročila za vsak kader posebej, kar je v pomoč režiserju in montažerju pri montaži.«

V Studiu Arkadena se letno lotijo produkcije vsaj enega filma in od konca lanskega leta imajo polne roke s snemanjem filma Vampir z Gorjancev. Gre za celovečerni televizijski film v produkciji RTV Slovenije in v izvedbeni produkciji Arkadene. Film je posnet po literarni predlogi Mateja Dolenca iz leta 1979, režira ga Vinci Vogue Anžlovar, v glavnih vlogah pa se predstavljata Sebastian Cavazza in Inti Šraj.

Kot pojasni Katja Getov, je naslov filma delno zavajajoč, saj dejansko ne gre za klasično »vampirsko« zgodbo, čeprav se vampirji v filmu pojavijo. »Osrednja tema filma je ljubezen med Romanom in Lenoro. Roman in njegov prijatelj Rodin vandrata po mistični Dolenjski in se pri svojih pote-

panjih srečujeta z miti in legendami izpod Gorjancev. Na enem od potepanj Roman sreča Lenoro, ki ga očara na prvi pogled. Rad bi izvedel več o njej, vendar je Lenora obdana v tančico skrivnosti in povezanosti z vplivnim političnim veljakom Kartnerwaldom. Ljubezen in življenje gresta vsak svojo pot. Bežna srečanja Romana in Lenore so začinjena s strastjo in skrivnostjo. V zaključku prvega dela filma se Lenora poroči, Rodin pa odide v Ameriko. Romanu se svet podre. Umakne se v osamo in tako minejo leta, dokler se Rodin zopet ne vrne iz Amerike ter prijatelja odpelje nazaj na Dolenjsko. Na Dolenjskem je situacija napeta. Dogajajo se skrivnostni umori, ki jih prijatelj Jup povezuje z vesoljci, ker v vampirje ne verjame. Roman zopet sreča Lenoro, ki pa je tokrat ujeta v močnejše pasti. Kartnerwald in njen mož Krot sta si-

cer mrtva, vendar je (politična) moč še vedno v njihovih rokah. S pomočjo župnika Lesjaka se naši junaki rešijo in ljubezen zasilje v polnem sijaju.«

Film so začeli snemati 16. novembra lani v Trzinu, snemanje nadaljevali v okolici Ljubljane in ga ob koncu novembra za nekaj časa tudi zaključili na Dolenjskem. Marca se bo snemanje nadaljevalo. »Prav v teh dneh pripravljamo vse potrebno za snemanje drugega dela. Verjetno bomo ponovno snemali tudi v Trzinu, a predvsem v studiu. Trzin kot tak na filmu namreč ne bo prepoznaven, saj je zgodba postavljena na Dolenjsko, in to v leto 1968.«

Ustvarjalci filma svoje delo in opažanja pridno beležijo na svoj blog, kjer med drugim lahko preberemo tudi nekaj zanimivih misli režiserja Anžlovarja. »Postaviti tračnice, jih utrditi in postaviti v vago, na njih

montirati voziček za kamero in vpeti kamero za zelo uigrano ekipo scenskih mojstrov - vzame med 20 min do pol ure. Nato je potrebno opraviti tehnično vajo - kar pomeni hitrost vožnje, raznosmerno gibanje kamere, izmeriti ostrino slike in gibanje igralcev. Ta vaja vzame zopet med 15 in 20 min. Nato sledi igralska vaja, pri čemer morajo igralci poleg igranja paziti tudi na pravilno smer in hitrost gibanja, odnos do kamere in osvetljave ter pravilno smer pogledov in odnosa akcije. Ta zadeva zopet vzame vsaj pol ure. S postavitvijo luči torej en tak izrazno kompleksnejši kader vzame cca 2 uri. Pri neto 12-urnem delavniku bi lahko v najboljšem primeru posnel povprečno 6 kadrov na dan.«

Ekipa je nad nastajajočim filmom navdušena. Film, ki bo tako vsaj malo trzinski, bo na ogled ob koncu leta. **Jasna Paladin**

Pogovor s knjižničarko Majdo Osolnik

Sprehod skozi dejavnosti trzinske knjižnice

Minili sta slabi dve leti od tvojega prihoda v Knjižnico Tineta Orla. Uspela si ustvariti pravo meko za bralce vseh starostnih obdobj. Rezultati tvojih prizadevanj zgovorno potrjujejo, da pri svojem poslanstvu dobesedno uživaš.

»Res je, v trzinsko knjižnico sem prišla 10. februarja 2006 in se zelo hitro vživela v novo okolje. Razmeroma hitro sem našla nekaj somišljenikov in preko njih navezala stike z različnimi društvi. Združili smo organizacijske sposobnosti in dolgoletne izkušnje in organizirali kar nekaj odmevnih aktivnosti. Tako lahko izpostavim kot dobro sodelovanje z Društvom prijateljev mladine, Turističnim društvom Kanja, Društvom upokojencev Žerjavčki, Medgeneracijskim društvom Jesenski cvet in seveda Občino Trzin oz. županom Antonom Peršakom.

Z medsebojnim sodelovanjem smo uspeli pripraviti srečanje z Vlasto Nussdorfer, pobudnico za ustanovitev Belega obroča v Sloveniji, kjer opravlja naloge generalne sekretarke, nadalje pogovor z mlado pisateljico Zarjo Vršič, kulturni večer s pisateljico, invalidko Janjo Blatnik, pogovor z Robertom Friškovcem. Vsa srečanja so bila dobro obiskana. Beležimo cca 300 obiskovalcev.«

Nadalje je bila zelo lepo sprejeta in obiskana razstava čipk avtorice Valentine Černe, razstava Trzinski pesniki in pisatelji v Centru Ivana Hribarja, nato pa še v parku Volčji Potok, razstava del Antona Peršaka ter razstava amuletov, starih novoletnih voščilnic in knjig o božiču. Vseh razstav je bilo lansko leto 36, od teh je bilo 12 otroških.

Katero področje dela je bilo najbolj odmevno?

»Zagotovo moram izpostaviti pravljíčne urice za otroke, stare od 3 do 6 let, ki smo jih pripravljali trikrat tedensko skozi vse leto. Skupaj beležimo 1200 obiskov otrok, kar je zelo veliko. Seveda ima pri tem največ zaslug pravljíčarka ga. Mili Radmelič. Dobro se je »prijela« tudi knjižna uganka. Reševanje le te je bilo enkrat mesečno. Vsakič je bil izžreban en bralec, ki je prejel knjižno nagrado. Pri tej aktivnosti se je zvrstilo 140 mladih bralcev. Med šolskimi počitnicami smo v preteklem letu izvajali pravljíčne urice za učence prve triade in ustvarjalne delavnice, kjer smo izdelovali nakit. Na teh srečanjih je bilo aktivnih preko 300 otrok. Tudi v veselem decembru je bilo živa-

hno. Na vseh prireditvah je bila razveseljivo velika udeležba. Na predstavitvi lutkovne igrice Mišje zgodbe, v izvedbi igralske skupine Bobek, je bila dvorana Marjance Ručigaj polna, prav tako so bila dobro obiskana srečanja, na katerih je otroke obdaroval Božiček, ter delavnice, kjer so otroci izdelovali čestitke, darilne vrečke in adventne venčke. Dnevno je obiskana bogato opremljena igralna soba, kjer se otroci igrajo, starši pa družijo oz. prelistavajo bogato zbirko revij in časopisov. V dopoldanskem času se pogosto zvrstijo obiski napovedanih pa tudi nenapovedanih skupin iz vrtcev in šole.«

V preteklem letu si uvedla kar nekaj novih, izvirnih oblik aktivnosti, ki za knjižničarsko dejavnost niso prav običajne.

»Res sem lahko zadovoljna, da sem uspela uvesti oglasno desko, namenjeno mladim bralcem, na kateri v rubriki PREBRALI SMO - SVETUJEMO VAM, vedno raje sodelujejo. Vesela sem, da se je kar lepo število bralcev odločilo za sodelovanje v MEGA KVIZU.

Prijetna novost so druženja vsak zadnji četrtek v mesecu, in sicer za člane Društva upokojencev Žerjavčki, kjer se pogovorimo o novih knjižnih izdajah, o najbolj branih knjigah, razdelimo si čtivo za branje pred načrtovanim kulturnim večerom in, nenazadnje, izmenjamo mnenja o prebranih delih in se dogovorimo, katerega izmed avtorjev bi radi spoznali.

Na moje povabilo so se odzvale tudi gospe, ki se družijo v okviru društva Jesenski cvet. Marsikatera se je po prvem srečanju v knjižnici večkrat tudi sama odzvala.«

Kaj bi še rada rekla ob »zaključku enoletnega sprehoda« po knjižnični dejavnosti?

»Zagotovo si želim, da bi tudi v prihodnje uspešno delovali in sodelovali z vsemi že preizkušenimi akterji v Trzinu. Da bi število bralcev še naprej tako hitro naraščalo, da bomo z skupnimi prizadevanji uspešno izpopolnjevali že utečene aktivnosti, iskali in uresničevali nove oblike sodelovanja in predstavljanja knjižničnega fonda ter nenazadnje, da bi številni darovalci knjig tudi v prihodnje namenjali odvečne oz. že prebrane knjige v knjižnični sklad«

Meta Železnik

95. rojstni dan najstarejše članice DU Žerjavčki Ivanke Burgar

Pravljica se začne z некоč, tam za sedmimi vodami, devetimi gorami... je v gradu živela kraljična... Resnična pravljica, ki jo je pisalo življenje Ivanke Burgar na gradu Jable, pa je povsem drugačna in še kako resnična. Takole pripoveduje:

»Kot prvorojenka sem se rodila 25. decembra leta 1912, Pod hribom, po domače se je reklo Pr Jagršču. Kasneje sem dobila še brata in polsestro. Mati je bila gospodinja, oče pa je takoj na začetku 1. svetovne vojne padel. Že kot šestletna deklica sem skupaj z mamo bila boj za preživetje družine. Mama je delala po kmetijah, kjerkoli so jo potrebovali. Vsak, še najmanjši zaslužek je bil dobrodošel. V glavnem je dobila hrano. Sama sem bila večkrat lačna kot sita, bila sem vesela, da sem kot plačilo za delo dobila košček kruha, za takratne razmere pravo bogastvo.

Z 12-timi leti sem že odšla služiti na grad v Vabah, današnje Jable. Odredili so mi delo v kuhinji. Kuharica je bila že stara, imela je 70 let, zato sem morala marsikaj postoriti že navsezgodaj zjutraj, da sem potem lahko tekla v šolo in po pouku spet nazaj. Prinašala sem drva, mleko iz hleva, vsako jutro zakurila v štedilniku. Poprijela sem za vsako delo, še reči mi ni bilo treba. Poleg svojih obveznosti sem skupaj z ostalimi deklami enkrat na mesec po ves teden prala perilo za vse grajske posle, kot se jim je takrat reklo: oskrbnika, konjarja, vrtnarja, gozdarja, hlevarja, kočijaža, sobarice in druge. Vodo iz grajskega studenca smo po številnih stopnicah nosili na glavi, vsak dan, za pripravo jedi, za umivanje in pranje. Baronica Marija Lichtenberg je bila stroga, huda in neizprosna, a mene je imela rada prav zato, ker sem bila pridna in iznajdljiva. Plača ni bila velika, le 200 goldinarjev sem dobila, a dovolj, da smo skupaj z maminim zaslužkom za delo na grajski kmetiji preživeli. Na gradu sem tako služila in se preživljala kar 20 let. Potem sem delala na opekarni v Črnučah. Tja in nazaj sem seveda hodila peš, tako da sem bila dostikrat utrujena že od hoje. Delali smo polnih 11 ur na dan za zelo skromno plačilo. Tudi malice nismo imeli. Za ves dan dela sem si upala za kruh za praviti 1 dinar, pa še tistega mi je gospodar pri plači odštel. To je trajalo 5 let. Zaradi materine smrti sem ostala doma. Morala sem preživljati hčerko in sina. Delala sem na kmetijah pri Veselovih, Tajčarjevih, Ogrovih in povsod, kjer so me potrebovali. Vsa opravila na polju so bila ročna, takrat ni bilo strojev. Za plačilo sem dobi-

la 100 dinarjev na dan in to je bil edini vir za preživljanje družine.«

Ali je bilo v tistih težkih časih, za katere pravite, da je bilo eno samo trpljenje, pa vendarle tudi kaj veselega? Ste sploh imeli kakšen trenutek razvedrila?

»Edino moje veselje in razvedrilo je bilo petje v ženskem pevskem zboru AFŽ. Vaje smo imeli ob večerih, zato sem jih lahko obiskovala.«

Ob obujanju spominov pove, da ji tudi zdravje ni dolgo služilo. Ko je bila stara 50 let, je zbolela za rakom. Toda ni se pustila. Prestala je zelo težko operacijo in s trdnim voljo je, kljub majhnim možnostim, preživela. Pri 65. letih si je zlomila kolk, pri 88. pa stegenico, in je od takrat na vozičku. Imela je tudi že dve operaciji na očeh, ki pa sta bili uspešni, saj še danes bere brez očal. Kako preživite dan?

»Zjutraj zelo rada preberem časopis, najprej pogledam osmrtnice, pa črno kroniko, cene, ki kar naprej rastejo.« Hudomu-

šno pristavi: »Vse gregor, le dež in sneg gresta dol!

Včasih gledam televizijo, najraje nadaljevanke, pa tudi druge zanimive oddaje. Velik del dneva preležim, ker me zelo bolijo kolena.« Vnuk Rajko brž pristavi in jo spravi v pristrčen nasmeh: »Kaj bo šele, ko boš stara?« »Tega se bojim,« je hudomušno pristavila. »Seveda sem popolnoma odvisna od hčerkinne pomoči. Sina sem

žal izgubila, ko je bil star 39 let. Povožil ga je avto. To je bil za mene najhujši udarec v življenju. Če je potrebno, pa priskočijo na pomoč tudi drugi člani naše številne družine. Zelo zaupam vnuku Rajku, ki ima zame vedno nasmeh na obrazu in prijazno besedo. To pa ne pomeni, da drugih nimam rada, prav vsi so moji. Najbolj sem vesela, ko se zberejo vsi okoli mene. To se je zgodilo prav pred kratkim, ko sem praznovala 95. rojstni dan. Pet generacij je bilo na kupu: hčerka, pet vnukov, sedem pravnukov in tri prapranukinje. Sicer pa ni dneva, da se ne bi kdo od mojih oglasil pri meni.

Ob zaključku najinega klepeta sem jo povprašala po receptu za dolgo življenje. Takole mi je odvrnila: »Fejst je treba delat, pa svab jest.«

Ob častitljivem jubileju, saj je trenutno najstarejša članica Društva upokojencev Trzin, tudi moje iskrene čestitke in še veliko lepih, svetlih, srečnih trenutkov v krogu svojih najdražjih.

Meta Železnik

Božični festival v praznični Litiji

Med številnimi razstavljalci in glasbenimi, dramskimi in folklornimi skupinami smo v soboto, 22. decembra 2007, bili tudi člani Turističnega društva Kanja Trzin. Projekt festivala je financirala Občina Litija, koordinator dogodkov Podeželje v prazničnem mestu Litija pa prevzel Center za razvoj Litija. Slednji že tretje leto sledi ideji regijskega in festivalskega dogajanja v prednovoletnem času. Večina sodelujočih občin, turističnih društev, različnih organizacij in posameznikov se je predstavila z domačo in umetnostno obrtjo ter značilno kulinariko. Tako tudi Trzinci, seveda z že poznanimi rezbarji, obiskovalcem pa so ponudili domačo kapljico in trzinsko klobaso.

Sobotni mraz, ki je segal prav do kosti, so organizatorji preganjali s toplim čajem, na vseh stojnicah pa je bilo moč dobiti tudi kaj krepkejšega. Zanimivi so bili kulturni prispevki, od skečev, folklore, glasbe, ki so zapolnili sobotno dopoldne in pripomogli k res pristrčnemu predprazničnemu druženju.

Novoletno srečanje žerjavčkov

Leto 2007 se je z bliskovito naglico približevalo koncu, zato smo se žerjavčki 14.12.2007 zbrali na našem zadnjem srečanju v iztekajočem se letu.

Novoletne »žurke« se je udeležila kar tretjina naših članov. Prijetno druženje smo pričeli z nastopom našega pevskega zbora, kratkim nagovorom predsednika društva in skečem dveh naglušnih članic, ki sta nam s svojim nastopom podali dobro iztočnico za naše nadaljnje veselo razpoloženje.

Po obilnih dobrotah je prišel na vrsto naš znani d.j. Franci Zupan in nas s svojim izborom glasbe obdržal na plesišču do poznih večernih ur.

Tako smo se v veselem razpoloženju poslovili od leta 2007 in hkrati naših druženj, katera so, pa naj bo to izlet, piknik ali srečanje kar tako, vedno polna dobre volje in pozitivne energije.

Pavlič Franc

PD Onger

Vabilo na občni zbor

PLANINKE in PLANINCI!

Redni 25. letni občni zbor PD Onger Trzin bo v nedeljo, 10. februarja 2008, z začetkom ob 18:00 uri v dvorani Marjance Ručigaj v Trzinu.

Dnevni red:

1. Otvoritev in pozdrav
2. Izvolitev organov občnega zbora
3. Poročila o delu v letu 2007
4. Poročilo predsednika za mandat 2003 - 2007
5. Razprava po poročilih
6. Razrešnica UO (2003 - 2007)
7. Predlogi kadrovskih sprememb
8. Volitve UO (2008 - 2012)
9. Program dela za leto 2008
10. Razno

Na OZ boste lahko poravnali tudi letno članarino in se po zaključku uradnega dela zadržali na pogovoru s planinskimi prijatelji.

Vabljeni!

Zbiranje gradiva o trziškem planinstvu

Trziški planinci želimo ob svoji 25. obletnici obogatiti naš arhiv, obenem pa že pridno zbiramo material za jubilejni zbornik. Vemo, da so se nekateri Trzinci aktivno ukvarjali s planinstvom in alpinizmom že pred ustanovitvijo PD Onger Trzin. Z ustanovitvijo društva pa se je ta dejavnost v kraju močno razmahnila.

Ker želimo ohraniti čim več zanimivega materiala, ki govori o naših sokrajanih v gorah, vas naprošamo, da nam tako fotografsko ali pisno gradivo odstopite. Seveda pa bomo veseli tudi raznih kopij, razglednic, starih diasov ... pač vsega, kar je povezano s trziškim planinstvom!

UO PD Onger Trzin

www.onger.org
dnevno sveže
planinske novice

Akcije v naslednjem mesecu

19. 1. 2008	»Sonce skozi okno« (opazovanje naravnega pojava, ko sonce posveti skozi Veliko Prisojnikovo okno)	Urša Košir	VO, družine
26. 1. 2008	Šmarjetna gora	Boštjan Kralj	MO
02. 2. 2008	Kranjska Reber (turno smučanje)	Miha Pavšek	VO
10. 2. 2008 (ned.)	25. občni zbor PD Onger Trzin	UO	
16. 2. 2008	Dom pod Storžičem (sankanje)	Urša Košir	VO, družine

Folklorna skupina Turističnega društva Kanja Trzin začela z vajami

Po prvem spoznavnem srečanju zadnji četrtek v novembru je na miklavževo štirinajst prijavljenih deklet in fantov začelo z vajami v mali telovadnici Osnovne šole Trzin. Po zanimanju sodeč, bo skupina pridobila vsaj še dva plesna para in, upamo, še nekaj članov »močnejšega spola«. Mentor, gospod Janez Florjanc (predstavili ga bomo v naslednji številki Odseva), nam je takoj na začetku dal vedeti, da nas čaka trdo delo. Celo domačo nalogo smo dobili - ponoviti korake belokranjskega in gorenjskega plesa in spremljajoče besedilo. Kljub temu je iz vseh zelo navdušenje, ponos in pričakovanje po novem znanju in predstavitvi. Že smo se pogovarjali, kje in kdaj pred domače občinstvo. Pa ne sami, skupaj s folklorno skupino Domžale-Jarše, ki je letos jeseni prav tako začela z vajami.

Vabljeni v naše vrste!

Vabilo

Dolga leta je v Trzinu tlela želja po ustanovitvi folklorne skupine. Lansko jesen se je prijaviło deset plesalk in le nekaj, oz. premalo, moških plesalcev. Ker je želja tudi Turističnega društva, da ta dejavnost v Trzinu zaživi, vabimo plesalce, da se korajžno pridružijo. Vaje so vsak četrtek ob 20.30 v mali telovadnici Osnovne šole Trzin.

Pričakujemo vas!

Nova planinska pot

Pred kratkim so planinci PD Onger prejeli s strani občine in turističnega društva prošnjo, če označijo s smernimi tablami novo Rašiško - homško planinsko pot preko Trzina do Dobena. Markacisti na društvu so nalogo izpolnili, ob tem pa opozorili, da vse pogosteje dobivajo zahteve po urejanju najrazličnejših poti na območju občine. Trzinsko planinsko društvo že skoraj 25 let skr-

bi za planinske poti na območju Krvavca. Ko je bilo društvo ustanovljeno, pa so jim zatrdili, da poti proti Dobenu in Rašici spadajo v pristojnost sosednjih planinskih društev. Trzinski markacisti tako do zdaj niso upravljali z nobeno potjo na območju občine. Zdaj pa se pojavljajo zahteve po ureditvi številnih poti, ki se ponekod tudi prekrivajo ali pa vsaj vodijo preko istih predelov. Markacisti opozarjajo, da bi z označevanjem vseh poti lahko prišlo do velike zmede, hkrati pa bi lahko bilo porisano vsako drugo drevo na Ongru. Že nekaj časa se zavzemajo za skupni sestanek vseh, ki imajo želje po urejanju novih poti na območju občine, vendar tega sestanka za zdaj še ni bilo. Prav bi bilo, da bi se v to problematiko vključila tudi Občina in vsaj še Turistično društvo, saj ima prav to društvo največ idej za nove poti. Med drugim naj bi tako v občini imeli Pot po mejah občine, Učno pot po Ongru, Rašiško - homško pot, Pot po mejah nekdanje občine Domžale, ki se je včasih imenovala Pot spominov NOB, in še nekaj drugih poti, ki so zaenkrat še bolj ideje. Dela za markaciste ne bo zmanjkalo.

Ovirajo pešce

V zadnjem času so zaposleni in obiskovalci podjetja Avtoactiv začeli parkirati svoje avtomobile pod napuščem sosednje ceste. Ker tako silijo pešce, da se umikajo na prometno vozišče Ljubljanske ceste, s tem ogrožajo varnost. Še zlasti so tem nevarno-

stim izpostavljeni šolarji, mamice z otroškimi vozički in starejši. Ali bodo občinski redarji ukrepali? Še zlasti pa je takšno parkiranje nerazumljivo, ker je ob poslopju Avtoactiva še vedno dovolj parkirnih mest. Ali so tista mesta namenjena le uglednejšim strankam in novim avtomobilom?

Smučišče sameva

Precej Trzincev si je v pred in ponovoletnem času zvedavo ogledovalo trzinsko smučišče v Dolgi dolini. Preverjali so, če je tam že poskrbljeno za smučarijo. Člani smučarskega društva so jim pojasnjevali, da so bile temperature le malo previsoke, da bi pogнали snežni top, težave pa so tudi z vodo, ki jo lahko črpajo le ponoči, saj bi dnevni odvzem vode za izdelavo umetnega snega na

smučišču osušil pipe na Dobenu. Smučarji še vedno pobožno gledajo v nebo in upajo, da jim bo vsaj pred bližnjimi šolskimi počitnicami nasulo zadostno količino snega, da bodo lahko tudi to zimo na smučišču poskrbeli za zimsko veselje otrok.

Zazidali so stopnice k Pšati (1)

(Pojasnilo k članku v decembrskem ODSEVU)

Kot poveljnik Civilne zaščite občine Trzin in prav tako prizadet ob neurju, sem se čutil dolžnega obiskati gospo Bevk Minko (Kraljevo). Povedala je, da je prizadeta zaradi tega, ker naj bi bili krajan Jemčeve ulice, ki jim poplava prav tako ni prizanesla, prepričani, da so vzrok za to prav stopnice, ki so jih pri odpravljanju posledic zabetonirali. Brežine, kjer je Pšata res močno prestopila bregove, pa niso sanirali. Če bi to storili, bi vedela, da je delo temeljito opravljeno in bi bili krajan varni pred ponovno poplavo.

Kot pojasnilo naj povem, da je bila zaradi omejenih sredstev ta sanacija po poplavi samo čiščenje in na določenih delih utrjevanje struge ter s tem zagotovljena večja pretočnost. Sanacija celotne Pšate pa zahteva večji poseg, za katerega bo potrebno tudi večja sredstva. Ta sredstva načrtuje Ministrstvo za okolje in prostor v letu 2008. Izdelan bo projekt za sanacijo celotne struge Pšate od Mengša do Trzina, s tem pa tudi tistega dela, kjer je Pšata prestopila levi breg in poplavlila kanalizacijo ter kleti nekaterih objektov na Jemčevi ulici. Gospe Minki se opravičujem, ker ji nisem že prej pojasnil potek predvidenih del v strugi Pšate in se ji zahvaljujem za zagotovilo o sodelovanju pri nadaljnji sanaciji brežine ob njihovih parcelah.

Poveljnik CZ **Zoran RINK**

Ambasadorji slovenske dediščine

Biti folklorist je častna naloga. Tega se dobro zavedajo tudi plesalci in godbeniki Folklorne skupine Svoboda Mengeš, kjer že več kot 30 let dejavno gojijo slovensko plesno dediščino in se trudijo za ohranjanje in razširjanje slovenskega ljudskega izročila. Ob vsem tem pa se še neizmerno zabavajo! Ravno v tem času vpisujejo nove člane in vabijo vse, ki radi plešejo in pojejo ali igrajo kak instrument, da se jim pridružite.

»V skupini je 33 plesalcev in plesalk, med katerimi nekateri plešejo že več kot 20 let. Ple-

salcem pomagajo še štirje godbeniki. Potrebujemo novo moč tako pri plesalcih, kot pri glasbenikih, in veseli bomo vseh, ne glede na starost ali spol.« je povedal Edo Reven, predsednik Folklorne skupine Svoboda Mengeš. In koga vabijo medse? »Predvsem vse, ki želijo kakovostno in aktivno preživljati svoj prosti čas, ki radi plešejo in pojejo ali pa igrajo kak instrument. Med nami se bodo odlično počutili tudi vsi tisti, ki se radi zabavajo, so radi dobre volje, ki se radi družijo in spoznavajo nove ljudi in kulture, predvsem pa tisti,

ki so ponosni na svoje korenine in bi jim bilo v čast biti ambasador slovenske dediščine doma in v tujini,« pravi Zoran Jagodič, mentor skupine. Mengeški folkloristi za pomlad napovedujejo svoj letni koncert, zato le pohitite in se jim pridružite čim prej, da boste lahko že čez nekaj mesecev okusili slad-

kost aplavza po uspešnem nastopu.

Vaje Folklorne skupine Svoboda Mengeš potekajo vsak torek od 20:30 do 22. ure v plesni dvorani Študentskega kluba nad mengeško knjižnico, prijave pa sprejemajo tudi po e-pošti: folklor@kds-menges.si ali na tel. 031 393 161, Edo.

Ko te z odra prežene driska

Biti folklorist pa ni vedno samo prijetno in častno delo. Včasih prinese tudi kakšno zoprno preizkušnjo. Eno takih so mengeški folkloristi doživeli na nastopu na lanskoletnem festivalu folklornih skupin v Turčiji. Večina ansambla je imela namreč ob koncu gostovanja hude prebavne težave in prava umetnost je bila sploh sestaviti na pol zdravo postavo. Kot pove Edo Reven, ob koncu nastopa niso prav dolgo uživali v aplavzu in so se zelo hitro poslovili od občinstva, saj se jim je mudilo... no, saj veste, kam. Čeprav se danes ob tej anekdoti sicer nasmejijo, pa takrat vendarle ni bilo tako hecno. In kljub vsemu se že veselijo nove turneje!

Mengeš bo krvavško vodo zamenjal z domžalsko

Mengeški občinski svet je pred kratkim sprejel sklep, da Mengeš ne bo sodeloval pri obnovi krvavškega vodovoda, od koder so do zdaj dobivali del svoje vode. Ugotovili so, da bi bila naloga sorazmerno velika, saj bi morali zgraditi tudi nov cevovod preko komenske občine proti Mengšu, saj je Komenda pred kratkim že uredila svoj vodovod, ki ga je priključila tudi na kamniški vodovod. V Mengšu bodo zdaj svoj vodovod raje priključili domžalskemu, iz katerega se napaja tudi trzinski vodovod.

Strokovnjaki ocenjujejo, da je t.i. bistriški vršaj, vodonosnik pod mengeškim poljem zelo bogat z vodo in da je ta, še zlasti v večjih globinah, zelo dobre kakovosti. Nekateri naravovarstveniki pa vseeno opozarjajo, da v mengeško polje ponikajo tudi površinske vode, ki niso vedno najbolj kakovostne, in da je treba nad kakovostjo te vode, vsaj v višjih plasteh, ves čas skrbeti, hkrati pa se zavzemajo za boljše ureditev kanalizacijskih omrežij v zgornjem porečju Kamniške Bistrice, za ostrejši nadzor uporabe umetnih gnojil in drugih škodljivih preparatov v kmetijstvu ter večji nadzor industrijskih obratov na območju porečja Kamniške Bistrice.

Da bi imeli v Trzinu res skoraj vse, da bo za naše zdravje dobro poskrbljeno, so na Ljubljanski cesti 12B (T-3) odprli novo trgovino OPTIKA 23.

Zdaj nebo več težav s tem, da moramo čakati na pregled oči ali da se moramo neposredno voziti do Ljubljane.

Imajo namreč specialista okulista, ki opravlja preglede v ambulanti kar na sami lokaciji.

Njihov moto se glasi: dobro videti, super izgledati, veliko vedeti.

Svetujejo o vaših težavah z očmi ter priporočajo najbolj optimalno funkcionalnost nošenja ortopedskega pripomočka za vid, kot so očala in kontaktne leče.

Prav tako imajo veliko izbiro stekel za očala ter sončna očala za šport in vsakodnevno nošenje.

Tel: 059-023-009 - gsm:040-21-22-23

**Kupon za brezplačni
okulistični pregled
ter 15% gotovinski
popust.**

Termično ravnovesje

Predgovor

Zadnjič smo spoznali, da med dvema telesoma z različno temperaturo teče toplotni tok. Ta tok odnese toploto iz toplega telesa v hladno, zato temperatura toplega telesa pade, hladnega pa zraste. Ko se temperaturi izenačita, tok preneha teči in pojav se konča. Doseženemu stanju rečemo termično ravnovesje, temperaturi ravnovesna temperatura, dogajanju med spreminjanjem pa prehodni pojav. Bistveno za razumevanje mnogih toplotnih pojavov je, da se to ne zgodi v trenutku, temveč da rabi svoj čas.

Temperatura okolice

Razlaga tega časa se zelo poenostavi, če se med pojavom temperatura enega izmed obeh teles nič ne spreminja. Tak poseben primer je v vsakdanjem življenju še prav posebno pogost, tako 'telo' je okolica, ki je zlepa ni mogoče ne ogreti ne ohladiti, podobno kot se tudi na gladini morja prav nič ne pozna, če vanj zlivamo vodo ali jo iz njega zajemamo. Pa ne le čas trajanja, tudi ravnovesno temperaturo je v tem primeru zelo enostavno določiti, to je očitno kar temperatura okolice. Vroč čaj in hladno pivo na mizi čaka enaka usoda mlačne neužitnosti, če ju ne popijemo pravočasno.

Toplotna kapaciteta

Preden pa začnemo določati trajanja prehodnega pojava, moramo spoznati še eno toplotno lastnost, toplotno kapaciteto. Toplotna kapaciteta je lastnost stvari in podaja, koliko toplote je potrebno telesu dovesti, da ga segrejemo za enoto temperature. Predstavljajte si, da je toplota kot voda v vedru, temperatura ustreza višini vode, toplotna kapaciteta pa velikosti vedra. Čim večje bo vedro, več vode bo šlo vanj pri isti višini!

Na prvi pogled je očitno, da je toplotna kapaciteta predmeta tem večja, čim več snovi je v njem, da bomo ogreli zid iz stotih opek, bomo pač potrebovali stokrat toliko toplote kot za eno samo opeko.

Odvisna pa je tudi od snovi, iz katere je predmet, in ista množina različnih snovi ima lahko zelo različno toplotno kapaciteto. To odvisnost podaja specifična toplota snovi. Od vseh snovi ima največjo specifično toplotno čisto navadna voda, zato je zelo primerna za termoforje in vložke za hladilne torbe, odločilno pa vpliva tudi na vreme na Zemlji.

Trajanje pojava, prvič

Ocenimo sedaj trajanje prehodnega pojava. Očitno traja pojav tako dolgo, dokler iz telesa ne odteče vsa toplota, ki jo odnaša toplotni tok. Računanje zelo oteži dejstvo, da se med pojavom razlika temperatur manjša in se zato neprestano manjša tudi tok.

Ker pa smo se tako ali tako dogovorili, da ne bomo računali, ocenimo trajanje pojava s premislekom.

Predstavljajte si spet, da je telo vedro vode, višina vode je temperatura, velikost je toplotna kapaciteta, prevodnost pa luknja v dnu. Čim večje je vedro, tem dalj časa bo trajalo, da bo vsa voda odtekla. In obratno, čim večja bo luknja v dnu, tem hitreje bo tekla voda iz njega in prej bo vedro prazno. Trajanje bo torej premo sorazmerno s toplotno kapaciteto in obratno sorazmerno s prevodnostjo. Proti pričakovanju pa trajanje ni odvisno od začetne razlike temperatur. Pojasnilo je preprosto, spet si pomagajmo z vedrom vode: če se gladina vode poveča, se sicer res poveča količina vode, toda hkrati se poveča tudi hitrost iztekanja vode.

Obrestno obrestni račun

Vendar o poteku ohlajanja še nismo povedali vsega. Pred dokončno razlago pa skočimo še na področje financ, ki je v novih časih tako ali tako mnogo bolj v čisljih kot tehnika. Poglejmo si obrestno obrestni račun, le da naj v našem primeru obresti ne plačuje banka, temveč mi njej provizijo. Pri nas je tudi v resnici tako, ker je inflacija večja od obresti. Poskusite odgovoriti na naslednje vprašanje: Če shranim 1000 evrov in mi banka za to računa vsako leto 4 odstotke provizije, koliko denarja bom imel na banki čez 25 let? Večina jih bo odgovorila z: nič, saj je 25 krat 4 odstotke enako 100 odstotkov! Ta odgovor je napačen, v tem času bi mi banka pobrala ves denar, če bi bila provizija ves čas enaka kot na začetku, to pa ni res. Zneski provizije namreč niso sorazmerni le obrestim, temveč tudi trenutnemu stanju na računu. Če imam na začetku 1000 evrov, si banka na koncu prvega leta vzame 4 odstotke, to je 40 evrov in ostane mi jih še 960. Na koncu drugega leta spet odšteje 4 odstotke, toda tokrat od 960 evrov, torej 38,4 evrov, in na računu jih ostane še 921,6. Po tem postopku mi po petindvajsetih letih ostane približno 36 odstotkov prvotne vsote. In v naslednjih petindvajsetih spet 36 odstotkov od teh 36 odstotkov ali okroglih 13 odstotkov. In tako naprej, brez konca! Iz računa je mimogrede razvidno tudi, zakaj je mnogo bolj donosno v banki imeti delnice kot prihranke.

Temeljna značilnost obrestno obrestnega računa

Času, v katerem bi glavnica padla na nič, če bi ves čas upadala enako hitro kot v začetku, rečemo tehniki časovna konstanta. Ugotovili smo, da pade v tem času v resnici na 36 odstotkov začetne vrednosti. To število je prav posebno število in je enako za vse obrestno obrestne račune, podobno kot je za vse kroge enako razmerje med obsegom in premerom. Njegova obratna vrednost se označuje z e in je osnova naravnih logaritmov. Neverni Tomaži, ki bodo preverjali mojo trditev, morajo upoštevati le, da morajo biti obresti

podane za tako kratek čas, da so majhne, meja je nekaj odstotkov.

Trajanje pojava, drugič

Toplotni tok pri hlajenju je sorazmeren s temperaturo in odnaša toploto in s tem manjša temperaturo. Povsem enako smo ugotovili za stanje našega računa v banki, kjer so zneski provizije sorazmerni stanju na računu in odnašajo denar in s tem manjšajo stanje na računu.

Zato vse ugotovitve o obrestno obrestnem računu veljajo tudi za hlajenje, predvsem je za razumevanje pojava važen časovni potek temperature v povezavi s časovno konstanto, ki smo ga spoznali v ovinku preko obrestno obrestnega računa.

Če bi znali še računati, bi ugotovili, da smo pri sklepanju o trajanju ohlajanja pravzaprav uganili ravno časovno konstanto.

Razlika med računom v banki in hlajenjem je le ta, da se stanje na banki spremeni enkrat letno, narava pa ga pri ohlajanju spremeni vsak trenutek sproti.

Namesto zaključka

Koliko časa torej traja ohlajanje telesa? Računsko se nikoli ne konča, praktično pa pade razlika temperatur pod en odstotek začetne vrednosti v petih časovnih konstantah. Naravna mera za izražanje trajanja ohlajanja je torej časovna konstanta, ki je kvocient med toplotno kapaciteto in toplotno prevodnostjo. Ta ugotovitev vpliva na razlago toplotnih dogajanj okrog nas mnogo bolj, kot se zaveda večina ljudi.

Drago Kostevc

»Nad vzgojo tožimo vsi: starši, učitelji, kateheti, duhovniki, starejši ljudje, ko gledajo nevezgajene mlade... Nad vzgojo tožijo tudi otroci in mladostniki sami. Zato se bomo najbrž strinjali, da je danes težje vzgajati, kot je bilo v preteklosti. Bogdan Žorž je eden tistih psihologov, ki stoji ob strani staršem in mladostnikom ob vzgojnih problemih. O problemih vzgoje je napisal tudi veliko člankov in knjig.« (povzeto po: <http://revija.ognjisce.si/leto2005/avg2005/pdf/gost.pdf>). Prav zato smo se tudi na OŠ Trzin odločili, da organiziramo predavanje za starše in učitelje, na katerem bo bogate strokovne izkušnje z nami delil prav psiholog Bogdan Žorž. Glede na velik ugled in strokovne reference staršem obisk predavanja toplo priporočamo. Predavanje bo v **četrtek, 31. januarja 2008, ob 16. uri** v avli OŠ Trzin. Vabljeni!

Leto s številnimi odkloni od povprečja je za nami

Pozdravljeni, dragi moji (in moje, da ne bo pomote) Trzinci, Trzinčani in vsi drugi v Trzinu bivajoči, delujoči in nenazadnje tudi soncu predajajoči se prebivalci tega dela Ljubljanske kotline! Tudi v letošnjem letu vas bom še naprej sekiral. Če ne drugega, pa za prazen nič, kot nam doma pogosto pravijo naše »sajvestekakšne« polovice. O vremenu prvih dvajset dni letošnjega leta ne gre izgubljati besed, zato bomo raje pogledali, kakšna vremena smo imeli trzinski Kranjci zadnji mesec lanskega leta in pravzaprav vse minulo leto. Tisti, ki beležite tudi kurilno statistiko (novoletni ognji in ves pokajoči nebodigatreba ne sodijo poleg!), že vedo, da smo vse do konca praznikov »fejst hajkali«.

Predvsem druga polovica decembra je bila meglena in mrzla kot že dolgo ne. Tako bo morala tudi kolosalna kamnita fontana, ki je končno zrastle pred CIH, počakati toplejših časov. Ne vem samo, ali so jo oblekli zato, ker zebe oba marmornata bloka (eden z luknjo) in vmesno skulpturo, ali zato, da se prek zime na njej ne bi paslo preveč radovednih oči. Že res, da prozorna obleka ne skriva vsega, pa vendarle se pustimo preseñetiti vodnim curkom, ki jih bomo deležni, ko bodo časi spet toplejši. Pa saj zimi počasi že jemlje sapo in ni vrag, da je tudi letošnji zgodnji pust ne bo kmalu odgnal. Sicer pa vse bolj pogosto starke zime niti ni potrebno odganjati, saj nas niti pošteno ne obišče!

Povprečna decembrska temperatura v Trzinu je bila pod ledi-

ščem, natančneje nekaj desetink višja od -1°C .

V prvi polovici meseca je povprečna dnevna temperatura zraka višja od dolgoletne povprečne vrednosti, v drugi pa nižja. Z »balkanskim« ciklonom smo kar precej časa s severovzhoda dobivali hladen zrak, ki je hkrati pomenil tudi začetek nizanjanja ledenih dni in trdovratne nizke oblačnosti. Sonca smo imeli po mnogih letih le povprečno število ur, saj smo skoraj polovico dni v mesecu lahko spoznavali meglo v vseh njenih pojavnih oblikah in barvnih odtenkih. Posebej čarobno je bilo seveda ivje tiste dni (takih je bilo 5, s slano pa 6), ko smo bili tik pod meglenim pokrovom, kar ste lahko preverili vsi tisti, ki ste se odpravili čez Onger (Trzinci mu pravijo »Vngr«, verjetno od ven-gor ...). V Ljubljanski kotlini, prav tako pa tudi na Gorenjskem, Notranjskem in Primorskem je padlo le od 20 do 50 odstotkov povprečne mesečne količine, pri čemer smo Peršakovi posekali tako Dragarjeve kot tudi Jankovičeve (glej preglednico). Največ dežja, dobrih 20 litrov, je padlo 8. 12., imeli pa smo 4 dni snežno odejo (na štefanovo je merila cela 2 cm!), malo bolj senčna mesta pa vsaj trikrat toliko. Zato pa ta mesec v zraku ni nič grmelo, saj je več po zemlji. Imeli smo kar 15 ledenih dni, to je takih, ko temperatura ne prileze nad ledišče, zato je po dolgem času zamrznil trzinski (Frnihtov) bajer. Toliko za tiste, ki ste šli na drsanje v Domažale ali celo v Ljubljano. Če še ne veste, kje je, je skrajni čas, da namenite njegovemu odkrivanju enega prihodnjih sprehodov.

Poglejmo še, kako je bilo vremenom v letu 2007. Lansko leto si bomo v Trzinu in okolici zapomnili predvsem po številnih odklonih od klimatološkega povprečja. Začelo se je z rekordno toplim vremenom in šele avgusta je nastopilo prvo daljše obdobje normalno oziroma povprečno toplega vremena. Zadnja tretjina leta pa je bila zmerno topla. Zimo 2006/07 je poleg neobičajno visokih

temperatur zaznamovalo veliko pomanjkanje snega. V Trzinu smo bili praktično brez njega, saj ga je 26. januarja zapadlo le 2 cm, marčevskega, ki je Trzin pobelil v noči z 20. na 21. marec in je bil precej bolj obilen, pa je hitro pobralo. Februarja se je tako kot januarja temperatura pogosto dvignila prek 10°C . Najbolj nenavaden dan je bil 12. januar, ko je severni (karavanški) fen ob sončnem vremenu ogrel ozračje skoraj do 16°C , kar je najvišja januarska vrednost zadnjih 30 let!

Ko smo že mislili, da nadpovprečne toplote prvih treh mesecev še nekaj časa ne bomo prekosili, nas je udaril nenavaden april, v katerem so padli trije ključni mesečni temperaturni rekordi, kar je precej redek pojav. Tako toplega, sončnega in suhega aprila praktično nihče ne pomni! Od maja do avgusta je bilo vreme skoraj

»normalno«, a še vedno pretoplo glede na dolgoletno povprečje. Kljub dokaj normalni količini padavin pa smo bili po koncu zelo močnega vročinskega vala (kar 10 zaporednih dni s temperaturo višjo od 30°C !). 20. 7. popoldne sem nameril v Trzinu kar $36,6^{\circ}\text{C}$! Avgust je bil prvi mesec, ki se je temperaturno približal dolgoletnemu povprečju, sledil pa mu je razmeroma hladen september, ki si ga bomo zapomnili po rekordnem deževju in poplavih. Več silovitih nalivov 18. in 19. 9. je marsikje v sever-

nem delu Slovenije povzročilo največjo vodno ujmo v zadnjih 100 letih, ki pa je na srečo Trzin le oplazila. Tudi pri nas se je nabralo zavidljivih 256 mm padavin!

Leto se je končalo s tremi vremensko dokaj nezanimivi normalno toplimi in presuhimi meseci. V celoti gledano je bilo leto 2007 med najtoplejšimi v zadnjih 100 letih (uradni podatek ARSO za postajo Ljubljana Bežigrad navaja povprečno letno temperaturo $12,1^{\circ}\text{C}$ - presežek povprečja $+1,9^{\circ}\text{C}$ - kot drugo najvišjo po letu 1851!) in zelo sončno ter sorazmerno suho, saj je padlo manj kot 90 % statistično pričakovanih padavin. Tudi večina drugih glavnih meteoroloških postaj po Sloveniji ima ta podatek med »top 5« vrednostmi.

Sicer pa nas tudi v letošnjem letu čaka tako vreme, kot si ga zaslužimo, in cenovno zabeljeni, sproščeni ter uravnoteženi časi. Če ne drugega, nam o slednjem pričata občinski ognjemet na »Štefanov« dan samostojnosti in enotnosti ter »Florjanovo« zvonjenje na dan svetih treh kraljev, ki sta bila časovno usklajena. Žal pa se je med božično-novoletnimi prazniki zapletlo snežnim topovom v Dolgi dolini, zato bomo počakali s smučanjem še do zimskih šolskih počitnic, ko bodo kanoni menda bolje streljali. Do takrat pa se bo zvečer še velikokrat stemnilo do nižin, kot pravi naš vsakokratni vremenski pozdrav na koncu prispevka.

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

Padavine na izbranih merilnih postajah decembra in v celotnem letu 2007 (v mm oziroma litrih/m²).

POSTAJA/OBDOBJE	december 2007	leto 2007
Trzin	53	1214
Domažale	46	1178
		85% od dolgoletnega povprečja
Ljubljana	51	1196
		87% od dolgoletnega povprečja

Vir: Slovenski meteorološki forum, ARSO, privatna vremenska postaja Trzin.

Čaroben in skrivnosten gozd na Ongru, odet v ivje, nam je večkrat popestril minule, sicer mrzle in sive, božično-novoletne praznike. (Foto: T.M)

Neizkoriščene možnosti na bajerju

Konec prejšnjega leta je zamrznil trzinski bajer - Frnihtov bajer, kot mu rečejo stari Trzinci, čeprav gre tam pravzaprav za tri manjše ribnike, ki so, odkar je pri iztoku iz večjega ribnika zidana zapornica, povezani v eno jezerce. Led se je zadržal še naprej, vendar zaradi višjih temperatur ni primeren za drsanje.

Vseeno pa se stari Trzinci z nostalgijo spominjamo, kako živo je bilo včasih na ledu na trzinskem bajerju. Takrat je športno društvo poskrbelo za redno čiščenje ledu, za tečaje drsanja, za hokejske tekme in za drugo zabavo. Bajer je bil mesto družinje Trzincev in tam so kovali ideje za nove športne in druge poudige. Občina ima sicer načrte za ureditev manjšega drsališča v sklopu športnega parka, vendar še ni znano, kdaj bo njihova

uresničitev prišla na vrsto. Glede na sedanjo zakonodajo pri financiranju občin in zaradi drugih potrebnejših naložb v občini bomo verjetno na to ploščad čakali še lep čas, medtem pa z zavidanjem opazovali umetna drsališča v Domžalah, Kamniku in Ljubljani, kako so polna, saj pritegnejo veliko mladih. V Trzinu imamo led zastoj, pa ga ne znamo več izkoristiti. Kje so mladi? Kdo naj jih usmerja, jim daje ideje za zdrave in zabavne načine preživljanja prostega časa?

*Srce in misli so se utrudile,
zato le mirno spi,
saj niti solza,
niti roka topla te več ne prebudi.*

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega moža, ata, starega ata,
tasta, strica in svaka

JOŽEFA KRALJA
Iz Loke pri Mengšu

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem ter znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče. Zahvala gospodu župniku iz Mengša in Trzina za opravljen obred, vsem pevcem, trobentačema, praporščaku in loškim gasilcem.

Še enkrat hvala vsem in vsakemu posebej, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani in ga pospremili na zadnjo pot.

Vsi njegovi

NAPOVEDNIK DOGODKOV V TRZINU ZA JANUAR IN FEBRUAR 2008

19.1.2008		PD Onger Trzin Vodi Urša Košir	»Sonce skozi okno« (opazovanje naravnega pojava, ko sonce posveti skozi Veliko Prisojnikovo okno)
24. do 27.1.2008		TZS in TD Kanja Trzin Gospodarsko razstavišče	Sejem: Turizem in prosti čas na GR Ljubljana - promocija in delavnice TD Kanja Trzin
26.1.2008		PD Onger Trzin Vodi Boštjan Kralj	Šmarjetna gora
2.2.2008	Ob 11:00 Ob 12:30 Ob 19:00	DPM, TD, KUD, OŠ Trz., KRESNIČKA, PEKOS PUB Trzinske ulice in dvorana KUD-a Trzin	Pustni sprevod po Trzinu zaključek sprevoda in pustno rajanje s podelitvijo nagrad najboljšim maskam v dvorani KUD-a Pustno rajanje z živo glasbo v dvorani KUD-a
2.2.2008		PD Onger Trzin Vodi Miha Pavšek	Kranjska Reber (turno smučanje)
8.2.2008		TD Kanja Trzin Avla CIH	Otvoritev razstave
8.2.2008	Ob 19:00	Občina, KUD Dvorana KUD-a	Občinska proslava od kulturnem prazniku
10.2.2008	(ned. ob 18:00)	PD Onger Trzin Dvorana Marjance Ručigaj	25. občni zbor PD Onger Trzin
16.2.2008		PD Onger Trzin Vodi Urša Košir	Dom pod Storžičem (sankanje)
14.2.2008		Župan, občina	Kulturni večer, dvorana Marjance Ručigaj v CIH
22.2.2008	Ob 16:00	DU Žerjavčki Trzin Avla OŠ Trzin	Občni zbor društva upokojencev Žerjavčki Trzin

Opombe: Več informacij o pridelitvah PD Onger dobite na spletni strani www.onger.org. Dodatne informacije o pridelitvah so na voljo tudi v Občinskem informativnem središču na Ljubljanski c.12f in po telefonu številka 01/564 47 30.